

**R. P. Georgii De Rhodes Avenionensis, È Societate Iesv,
Philosophia Peripatetica, Ad Veram Aristotelis Mentem**

Rhodes, Georges de

Lvgdvni, 1671

Index Rervm Notabilivm, Quæ in hoc absoluto Cursu Philosophico
comprehenduntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95638](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95638)

INDEX

RERVM NOTABILIVM.

Quæ in hoc absoluto Cursu Philosophico
comprehenduntur.

*Prior numerus paginam, secundus columnam, tertia nota interiectos
inter utramque columnam characteres designat.*

A

<p>ABSTRAHENTIVM non est mendacium. 22.1.b
 <i>Abstractio</i> quid sit. 655.1.a
 Abstractionis necessitas ad faciendum vniuersale. <i>ibid.</i>e
 Abstractio, qua sit vniuersale, an sit formalis, an obiectiua. 656.1.c. & 2.a. & seqq.
 Vide in verb. <i>Præfiso</i>.
 Abstractio vniuersalis quid requirat. 23.1.a
 <i>Abstracta</i> quomodo de concretis prædicari possint. 49.2.c
 Abstracta metaphysica quomodo prædicari possint de abstractis. 50.1.e
 Abstracta metaphysica & physica quænam. 678.2.d.e
 <i>Accidens</i> logicum definitur. 35.2.a
 Accidentis duplex acceptio. <i>ibid.</i>
 Accidentis quomodo sit separabile, vel inseparabile à subiecto. <i>ibid.</i>b.c
 Accidentia materialia immediatè in hærent soli quantitati. 354.2.c
 Accidentia à quo immediatè producantur. 145.2.d
 Accidentis solùm immediatè producit substantiam, tanquam instrumentum & virtus substantiæ. 146.1.e
 <i>Actionis</i> realis existentia. 150.2.a
 Actionis definitio. 151.1.c
 Actio aliqua datur distincta modaliter à suo termino, & ab eo realiter separata. <i>ibid.</i>e
 Ad hoc afferuntur argumenta in contrarium & soluantur. 152.1. & 2.a.b. & seq.
 Actio nec est in agente, nec in effectu, sed in subiecto, in quo producit effectus. 153.1.b
 Actio eadem prodire potest à pluribus causis simul agentibus. <i>ibid.</i>2.b
 Actio per quam forma, siue substantialis, siue accidentalis producit in subiecto, est necessariò duplex. <i>ibid.</i>d
 Actio, passio & motus quoties simul sunt, distinguuntur formaliter, non realiter. 240.2.c
 Actio Dei creaturarum conseruatua omnibus penitus est necessaria. 261.2.b
 Actio Dei rerum conseruatua quadrupliciter concipi potest. 262.1.d
 Vide in verb. <i>Conseruatio</i>.
 ad Actionem dissimilitudo agentis & passi est ne-
 <i>R.P. de Rhodæ curs. Philosoph.</i></p> | <p>cessaria, & quæ. 323.1.e. & 2.a.b
 Actio nunquam datur nisi à proportionem maioris inæqualitatis. 326.2.d
 Actio in distans decem experiētiis adstruitur, quibus responderetur. 330.2.c. & seq. & 331.1.a. & seq.
 Actio reflexa, quæ aliquando magis intenditur qualitas, quàm in actione directæ, sæpe datur, modò ad sint debite conditiones. 335.1.d
 Actio reflexa dupliciter fieri solet. 336.1.c
 Actio terminans actum vitalem est modus ex natura rei à qualitate producta distinctus. 422.2.c
 Actiones Dei ad extra sunt propter finem, non ad intra. 177.2.e
 Actus omnes elicit circa finem sunt proprii effectus finis. 177.1.e
 Actus vnus & idem potest pendere à pluribus causis finalibus adequatis. 135.1.b
 Actus externus quis sit. <i>ibid.</i>
 Actus internus quis. <i>ibid.</i>
 Actus inuoluntarius quid sit. 550.2.a
 Actus voluntatis alij elicit sunt, alij imperati. <i>ibid.</i>1.c
 Actus omnes, tum elicit, tum imperati circa media sunt veri effectus finis. <i>ibid.</i>1.e
 Actus idem non potest esse simul bonus & malus. 558.2.a
 Actus vitalis formaliter includit actionem simul cum termino. 423.1.e
 Actus vitalis sumptus formaliter vt vitalis est, non potest produci à solo Deo. 424.2.e. & seq.
 Aliquo tamen modo potest à solo Deo fieri. 425.1.a
 Actus vitalis quilibet cognoscitiuus, aut appetitiuus producit aliquam qualitatem realem. 422.1.e
 Actus humanus quid sit. 552.2.b
 Actus elicit quinam. <i>ibid.</i>2.c
 Actus intensio quid. <i>ibid.</i>2.e
 Actus circa media varij. 553.1. & 2.
 Actus idem, etiam ratione diuersorum motuorum, nullatenus potest esse actus scientiæ, fidei, & opinionis. 611.1.d.e
 Actus scientiæ cum actibus fidei, & opinionis non repugnat diuinitus in eodem intellectu. 612.1.c.d.e
 <i>Æquiuoci</i>, & vniuoci definitio. 36.1.b
 Actus</p> |
|---|---|

Index Rerum

Aëris speciosa forma laudatur. 314.2.c
Aëris existentia probatur, eiusque tres regiones distinguuntur. 315.1.a. & seqq.
Aëris commoda ex Tertulliano enumerantur. 315.1.c. & 2.a
Aër maximè salutaris quis. ibid.2.c
Aëris salubritas vnde dignoscenda. ibid.
Aër inclusus necessariò putrescit. ibid.2.e
Aëris tres regiones describuntur, & quantum distent à terra. 372.2.c
Aër naturaliter est calidus & humidus, non frigidus & siccus. 365.1.b
Aër per accidens refrigerat, naturaliter autem calefacit. ibid.2.e
Aër in secunda regione cur magis frigidus. 366.b.c.d
Aër naturaliter est calidus & humidus. 366.2.c
Aëstus maris reciprocum præcipuè causari à luna, variis rationibus conuincitur. 394.2.c. & 395.1. & 2
Aëstus maris cur varius. 395.1. & 2
Ætatem hominis varia distinctio. 443.1.b
Ætas prima in pueris imperfectissimum rationis usum, & animales actiones efficit. ibid.c.d
Æternitatis modus quadruplex. 268.1.b
Æternitas mundi, generationum & corruptionum an fuerit possibilis. ibid.c.d
Æternitas an admitrat medium? Vide in verb. *Infinium*.
Æternitas proptè est duratio Dei quomodo definiatur à Boëtio. 236.1.e. & 2.a
Explicatur particula singula definitionis. ibid.a.b.c
Æternitatis diuinæ proprietates. ibid.2.c
Æuum & instans permanens sunt durationes totæ simul, successivæ solum virtualiter. 236.2.c
Æui definitio. 236.2.d
Agentia inanimata an agant propter finem. 178.2.c
Agens totale circulariter agit in subiecta circumstantia. 327.2.d
Agens per seipsum agere potest in passum distans continuando actionem per medium, aliàs non. 328.1.c. & 2.b.c
Ad hoc variæ experientia explicantur. ibid. & seqq.
Agens creatum potest diuinitus agere in passum distans sine vlla actione producta in medio. 331.1.c
Agentium partialium multitudo non efficit vt producat effectus intentior quàm sit in agente totali; efficit tamen vt producat celerius & ad maiorem distantiam. 324.2.b
Ad hoc afferuntur difficultates & soluantur. 325.1. & 2
Agens æquiuocum an & quomodo possit agere in seipsum. 322.2.b
Agens vniuocum nunquam potest agere in seipsum. ibid.2.d
Nec agere in simile intendendo eius qualitatem. 323.2.b
Agens non eodem modo agit actione directa, quo agit actione reflexa. 336.2.a
Agens naturale habet sphaeram aliquam actiuitatis determinatam, vltra quam agere non potest. 327.1.d
Agit intra sphaeram suæ actiuitatis vniformiter diffinitè, si nihil impediatur. ibid.e. & 2.a
Agens secundariò specificat motum. 243.1.c
Aichymia an verum aurum conficere possit. 124.1.c. & 2.a. & seqq.

Vide in verb. *Chymica*.
Alimentum quid sit, & in quo differat à medicamento. 433.1.b
Alimentum duplex à Philosophis distinguitur. ibid.c
Alimentum remotum viuientis esse debet necessariò substantia aliqua completa. 434.1.d
Alimentum viuientis esse non potest purum aliquod elementum. ibid.a.b
Alimentum proximum viuientis mirabili naturæ ingenio paratur. 434.1.d
Alterationem potiùs supponit Philosophus quam probet. 321.1.in fin.
Alterationis definitio. ibid.col.2
Alteratio quælibet duos habet terminos positiuos. 322.1.b
Alteratio an nobilior sit alio quolibet motu. ibid.
Amantium mores. 566.1.b
Amicitia quidditas traditur. 604.1.d
Amicitia triplex species. ibid.e
Amicitia conditiones & species variæ. ibid.2.b. & seqq.
Amicitia proprietates variæ, & causæ. 605.1.b. & seqq.
Amicorum societas necessaria ad huius beatitudinem. 545.1.e
Amoris descriptio. 563.1.e
Eius definitio, & diuisio. 564.1.b. & 2.a
Amoris causæ tres. ibid.1.d
ad Amorem proniores quinam; & quinam maxime amabiles. 565.1.d
Amoris effectus sex præcipui. ibid. & 2.a
Amoris peruersi remedia. 566.1.e
Amor verus, & amationis terminus quid sit. 519.2.b
Analogi definitio. 37.1.d
Analogia radix. ibid.e
Analogia propria verè sunt admittenda. 37.2.c
Analogorum duæ species. 38.1.e
Analogia attributionis, & proportionalitatis quid sint. ibid.2.c.d
Analogorum subdiuisio. 39.1.b
Anima omnium rerum naturalium regina. 401.in prologo.
de Anima multa delirant veteres Philosophi. 404.2.a. & seqq.
Animæ definitio, eiusque explicatio. ibid.e
Anima est actus corporis potestate vitam habentis. 405.1.e
Animæ secunda definitio, per quam demonstratur prima. ibid.2.b. & seqq.
Animæ recta diuisio in tria genera. 406.1.e
Animatorum tria tantum sunt genera. 407.2.a
Animarum gradus quomodo permisceantur, & inuicem includant. 408.1.a. & seqq.
Animarum diuisio vniuoca & adæquata quæ. 409.2.d.e
Animæ plures nec simul, nec successivè in eodem viuentis sunt. 409.2.d.e
Anima sola quælibet viuientis partes informat. 410.1.e. & seqq.
Anima rationalis est substantia à Deo creata, diuersa omnino rationis ab ipsa substantia Dei, & quomodo ab intelligentiis differat. 499.2.c.d
Animam rationalem esse purè immaterialem ex se certo est. ibid.e
Anima rationalis nullas habet partes, sed est purus indiuisibilis. 414.2.b
Animæ vegetatiuæ, & sensitiuæ sunt simpliciter indiuisibiles.

Notabilium.

- sibilis: indiuisibiles tamen secundum quid dici possunt. 415.1.b
 Animæ diuisibilis partes planè sunt inter se homogeneæ. ibid.2.b
 Animæ diuersæ speciei æqualem possunt habere perfectionem. 416.2.b
 Animæ omnes vnus speciei sunt inter se omninò æquales substantialiter. 418.1.e.& 2.a
 Animæ cuilibet plures insunt potentia vitales. 419.1.b.c
 Anima se solâ elicit operationes; eiusque potentia ab ea realiter non distinguuntur. 419.1.d
 Ab ipsa tamen distinguuntur formaliter. ibid.
 Ab obiectis quomodo potentia animæ distinguuntur & specificentur. 420.1.c.& 2.c
 Animæ immaterialitas naturali etiam ratione probari potest. 500.1.a
 Animæ spiritualitas parum efficaciter ab aliquibus probata; probatur tamen efficaciter. 500.& 501.1.& 2
 Anima rationalis ita est immortalis, vt ex natura sua exigat nunquam desinere. 502.2.d.e
 Animæ immortalitas auctoritate diuina, & humana stabilitur. 503.1.& 2
 Animæ immortalitas communi omnium gentium consensu concredita. 504.1.& 2
 Animæ immortalitas rationibus moralibus & physicis, à priori, & à posteriori demonstratur. 505.1.& 2
 Anima rationalis, etiam quatenus talis, est vera forma corporis humani. 506.2.e.& seq.
 Animæ rationalis coextensio corpori humano; & quid in statu separationis. 507.1.c
 Anima rationalis non producit virtute feminali, sed à solo Deo per veram creationem. ibid.d
 Animalia nulla in medio igne viuere possunt. 314.1.c.d
 Animalia perfecta non possunt nasci nisi per virtutem feminalem. 147.2.e
 Animalia multa imperfecta saepe nascuntur ex putri materia absque semine. 148.2.b
 Animalium ex putri materia genitorum causa principalis quæ. 149.1.c
 Animalia bruta agunt saltem materialiter propter finem. 178.1.e
 Vbi quid sit agere propter finem formaliter, vel materialiter. ibid.& 2.a.b
 Antecedens causa est consequentis. 64.2.d
 Non causat tamen directè conclusionem. ibid.e
 Antepredicamenta quid sint, & quid significant. 36.1.a
 Antiperistasis definitur. 338.2.c
 Antiperistasis probant multæ, variæ, & conuincentes experientia. ibid.d
 Antipodas, licet præcis temporibus ignoti fuerint, dari tamen nunc experientiâ conuincitur. 320.1.c
 Appetitus sensitiuus datur in quolibet animali, sicut sensus internus. 498.2.b
 Appetitus sensitiui obiectum & passiones. ibid.c.
 Appetitus sensitiui organum, & diuisio. 499.1.a.b
 Appetitus quid & quatuorplex. 102.2.c
 Appetitus etiam rationalis in duos diuiditur, tanquam in membra diuersa formaliter. 518.1.d
 Appetitus quilibet necessariò est cognoscitiuus. 517.1.e
 Aqua fontium & fluminum vnde deriuentur, variæ opinionones. 396.1.a.& seq.
 R.P. de Rhodæ curs. Philosoph.

- Aqua quomodo ad ora fluminum trahatur. 396.2.c
 Aquæ pulchra species describitur ab Ambrosio. 316.1.a
 Aqua & terra vnum globum efficiunt, tenduntque in idem centrum. ibid.c.d
 Aqua vniuersaliter est depressor terræ, licet in quibusdam locis sit altior. ibid.2.e
 Aquæ superficies extrema æqualis est magnitudinis cum extrema superficie terræ. 317.1.d
 Aquarum varia diuisio. ibid.1.e
 Vide in verb. *Mare*.
 Aquæ salubris & latentis indicia. 317.2.b.c
 Aquarum congelatio, guttarum in orbem conglobatio, & effluuium vnde causentur. ibid.c.d.e
 Aqua naturaliter est frigida & humida. 366.2.c
 Aqua maris cur minus extinguat ignem quam fluuialis. 314.2.c
 Aquarum, tum fontium, tum fluminum varia miracula. 398.2.a.& seq.
 Arbitrium hominis liberum circa actus bonos & malos certum est & manifestum. 554.1.c.& seq.
 Archimedis ingeniosum artificium, quo deprehendit furtum in corona Regis Hiero commissum. 321.1.& 2
 Aristotelem non errasse circa veritatem propositionum de futuro, ostenditur. 63.1.c.d.e
 Aris miracula an sint aliquando maiora naturæ miraculis. 125.& seq.
 Ars & natura in quibus conueniant & differant. 122.1.c
 Ars & prudentia quid sint, & in quo differant. 548.2.a.b
 Artis propriè dictæ definitio. 12.1.a
 Astra omnia sunt perfectè spherica, & globi integri. 285.2.b
 Astorum ortus & occasus alius cosmicus, alius chronicus. ibid.c
 Alius heliacus, alius astronomicus. 286.1.a
 Astra nec sunt ignea, nec vllum aliqd elementum. 283.2.d
 Astra omnia specie differunt à cælo, & aliqua etiam inter se diuersæ sunt speciei. 284.1.d
 Vide in verb. *Sidus*.
 Astra omnia circulariter mouentur, licet non omnia circa idem centrum. 293.1.a
 Vide in verb. *Motus*.
 Astrologia species duæ. 297.2.c
 Astrologiæ veræ partes quatuor. 298.1.a
 Astrologiæ authores, & voces artis propriæ. ibid.1.c
 Astrologorum cautela, & varia themata ad artem eo, sarcinandum. 298.1.e
 Astrologi possunt aliqua prædicere infallibiliter, alia probabiliter, alia dubiè tantum, & cum formidine oppositi. 299.1.b
 Astrologi præscire nullo modo possunt futura contingentia, quæ ab humana libertate pendent, nec præuidere ex horoscopo nisi fallaciter. ibid.2.c
 Astrologorum fallacia circa horoscopum rationibus conuincuntur. 300.1.& 2
 Astrologorum variæ prædictiones veræ referuntur. 301.1.& 2
 Atomista negantes formas substantiales impugnantur. 109.1.c.d.e
 Audacia definitio. 570.2.a
 In quo differat à spe. ibid.b
 Audaciæ causæ eadem ac spei. ibid.c.d
 Aurum situs, substantia, figura, partes internæ & externæ. 000 2

Index Rerum.

C

externæ, meatus prior, & posterior, & reliqui;
& ubi fiat auditio. 481.2.b.c.d.e. & 482.1.a. & seq.
Axioma, Quæ sunt eadem uni tertio, &c. funda-
mentum est formæ syllogisticæ; & vnde desum-
ptum. 73.1.a.b
Axiomata, Dicitur de omni, & Dicitur de nullo, in quo
fundentur. ibid. 1.d
Axioma generale, Quæcumque sunt eadem, &c. an
sit æquæ verum in diuinis, ac in humanis. ib. 2.b.c
Varia ad hoc explicationes. ibid. & seq.
Axioma, quod actiones sunt suppositorum, quomo-
do verum. 676.2.d
Axioma Aristotelicum, Intus apparet prohibet alie-
num, an verum. 462.2.d
Axioma Aristotelicum verissimum. 78.2.c
Axioma, Propter quod unumquodque tale, &c. expli-
catur. 83.1.d
Axiomatis condiciones requisitæ. ibid. d.e
An verificetur in omni genere causarum. ibid.

B

Beatitude formalis quid sit. 539.2.d
Beatitudo est operatio, & quænam. 540.1.c
Beatitudo formalis sola est summi boni contempla-
tio, & visio; non gaudium & amor. 541.1.c.d
Beatitudo naturalis quid sit, & qualis fuisset in ho-
mine, si conditus fuisset in statu puræ naturæ.
542.2.a. & seqq.
Beatitudinis diuisio; & an aliqua detur in hac vita.
543.2.d.e
Beatitudo huius vitæ in duobus consistit. ibid. 2.d
Beatitudo ab homine in omnibus suis actionibus ap-
petitur. 534.2.e
Beatitudo sumpta in communi & in particulari, quid
sint. 535.1.a. & seqq.
Vide in verb. *Summum Bonum.*
Beatitudo formalis definitur. 539.1.c
Beatus triplici operatione agitur in summum bonum.
540.2.e
Bonitas sola realis, honesta & delectabilis potest
causare finaliter. 174.1.b
Bonitas apparens nullo modo causat, sed res bona
apparenter causare potest. ibid. c
Bonitas sola realis est principium causans finaliter,
cognitio verò tantum conditionaliter. ibid. 2.e. &
175.1. & 2.
Bonitas transcendentalis est ipsa rei amabilitas, &
appetibilitas fundamentalis. 668.2.c
Bonitatis variæ diuisiones. ibid. 2.e
ad *Boni* summi rationem quinque requiruntur. 535.
2.d.e
Varia ad hoc sententiæ. 536.1.d.e
Bonum creatum prorsus nullum est, cuius ratione
homo beatus dici, aut esse possit. ibid. 2.a.b
à *Boni* summi ratione excluduntur diuitiæ. ibid. 2.e
Fama honor, & gloria. 537.1.c. voluptas corporea.
ibid. 2.c. Virtus & scientia. 538.2. a.d. & cui pro-
priè competat ratio summi boni. ibid. 2.e
Bonorum cumulus, tum animi, tum corporis, quid
sit, & an reperitur in homine beato. 544.1. & 2.
Bona corporis an requirantur ad beatitudinem per-
fectam alterius vitæ. 545.1.b
Bona corporis in homine beato sunt perfectissima,
& simul omnia. ibid. 1.d.e
Bona externa requiruntur ad beatitudinem huius vi-
tæ propriam. ibid. 2.b.c
Brutorum insignis prudentia in multis commenda-
tur. 493.1.a. & seqq.
Bruta ratione, & iudicio compositio & discursus
omnino carent. 493.2.b

Cadaver quam formam habeat: vide in verb.
Forma.
Calor æstiuus cur extra tropicum vehementior, quam
sub æquatore. 315.2.d
Calor æstiuus cur intensior. 316.2.e
Capitis humani fabrica describitur, ad explicationem
organi sensûs interni. 488.1.b. & seqq.
Capilli & vngues prorsus sunt inanimati. 430.1.d
Capilli humano corpori multos ob fines conuenien-
ter dati. ibid.
Capillorum materia, color, canities, & caluitium.
ibid. 2.e. & 431.1.a. & seqq.
Cur inanimati. ibid.
Cartilago quid sit, in quibus corporis partibus in-
ueniatur, & earum diuersitas. 477.1.e
Categoria nomen & definitio. 677.1.c.d
Categoriæ an sint summa genera. ibid. 1.e
Categoriæ lineæ duæ dantur; & tripliciter aliquod
potest esse in categoria. ibid. & 2.a.b
vt in Categoria aliquod ens admitti possit, quatuor
requiruntur conditiones. ibid. & 678.1. & 2.
Categoriæ definitio. 39.1.c
Categoriarum numerus definitus. ibid.
Castitas propriè dictæ definitio. 584.2.a.b
Castitatis actus proprii & encomia. ibid. 2.a.e
Eius præcipua & primaria species. 585.1.b
Causæ virtualis, & actualis definitio. 81.2.b
Remotæ & proximæ. ibid.
An possit esse medium demonstrationis. ibid.
Causæ remotæ duplex acceptio. ibid.
Causa inæquata dupliciter sumi potest. 82.1.a
Causa quælibet non potest esse medium demonstra-
tionis. ibid. 1.d
Causa materialis propriè & impropiè dicta quid sit.
82.2.a
Causa libera extrinsecè quænam. 70.1.b
Causa prima & secunda coniungi debent ad operan-
dum. 162.2.a
Causa secunda determinat causam primam ad præ-
bendum concursum; non prima secundam ad ope-
randum. ibid. 2.a
Circa hanc propositionem afferuntur varia testimo-
nia, & consensus Philosophorum. 651.1. & 2.
Causæ secundæ, tum necessariæ, tum liberæ, quo-
modo determinent obiectiue causam primam, tum
ad speciem, tum ad indiuiduum actus. 166.
2.d
Causa vna quot modis possit ab alia determinari.
ibid. & 167.1.a
Causa prima determinat causam secundam quoad in-
diuiduum actus. 168.1.a
Causa secunda quomodo determinet primam ad præ-
bendum suum concursum. 170.2.e. & 171.1. & 2.
a.b. & seqq. 172.1.d
Causæ finalis definitio. ibid.
Conditiones ad eam requisitæ. ibid. & 2.a
Diuisiones eius variæ. 130.1.c.d.e
Causa remota an sit verè causa. ibid. 2.e
Causæ conditiones requisitæ vt causent. ibid. 2.e
Causa nulla potest causare in eo instanti in quo non
est. 131.1.c
Causæ moralis & finalis discrimen. ibid. 2.d
Causa moralis possibilis tantum causare non potest.
ibid. 2.e
Nec futura tantum sub conditione. 132.1.a
Nec existens tantum in intentione. ibid. b
Causa moralis causare potest etiam actu non existens.
ibid. c
Causa

Notabilium.

Causa finalis necessariò non distinguitur ab effectu. ibid. 2.c.
Causa efficiens semper distinguitur ab effectu. ibid.
Causa materialis semper naturaliter distinguitur ab effectu. ibid.
Causa formalis semper distinguitur à suo effectu inadaquatè tantum. 133.1.a
Causa non est necessariò prior tempore quàm effectus. 134.1.a
Causa in actu primo prior est tum origine, tum ratione quàm effectus. ibid. b
Causa tum in actu primo, tum in actu secundo prior est quàm effectus. ibid. c
Causa recta definitio. 127.1.c
Causa & conditionis discrimen. ibid. 2.c
Causa per quid in actu primo constituatur formaliter. ibid. d.e
Causalitas est aliquid necessariò distinctum ab ipsa causa. 128.1.a
Causarum diuisiones duodecim. 128.2. b. & seqq. & 129.1.a. & seqq.
Causarum diuisio adæquata. ibid. 2.a.b. & seqq.
Causarum comparatio inter se multiplex. 138.1.e
Causas physicè influentes implicat sibi inuicem esse causas. 138.2.d
Causæ morales non possunt sibi inuicem esse causas. 139.1.e
Causa quando possit causare suam causam in diuerso genere causæ. 140.1.a
Causalitas materiæ & formæ; & materiæ solius. 141.1.b.
Causæ secundæ, etiam corporeæ, aliquid agunt, & produunt. ibid. 2.e
Causa efficientis definitio Aristotelica. 142.1.c
Causa idealis pertinet ad causam efficientem, non ad causam formalem. 144.1.c
Causæ instrumentalis in genere definitio. 144.2.c
Causalitas finis in genere respectu cuiuscumque effectus, & respectu cuiuscumque agentis quæ sit. 175.2.d.e
Causalitas finis quomodo sit motio metaphorica obiectiua, vel formalis. 176.1. & 2
Cerebrum maius est in homine, quàm in reliquis animalibus. 488.2.b
Cerebrum sensu caret, non tamen motu. ibid. d.e
Cerebri, & cerebelli descriptio. ibid. & 489. 1.a. & seqq.
Ceritudo formalis quid sit. 64.2.c
Duplex est. ibid.
Chymica artis nobilissima pars chrysopeia. 122.2.c
Chymica etymologia. 123.1.a
Chymica artis definitio. ibid. 1.d
Chymica tres species. 123.1.d
Chymica artis quatuor mirabiles effectus. ibid. 2.c
Chymica quatuor modis aurum conficit. ibid. e
Chymistarum astutia ad decipiendum incautos. ibid. d.e
Chrysopeia præcipua chymica artis pars. 122.2.c
Eius definitio. 123.2.a
Chrysopeia origo. ibid.
Eius effectus mirabiles. ibid. 2.c
Circulus demonstrationis distinctus à regressu, semper est inutilis & reiiciendus. 88.2.e
Circulus quatuor modis contingit. 89.1.a
Circuli à regressu distinctio. ibid. 1.c
Circuli propriè dicti definitio. ibid. d
Circumstantia quid sit, & quomplex. 552.1.b.c
Circumstantiæ sunt causa bonitatis & militiæ actus. 559.1.a
Clementia virtus est mansuetudini omninò affinis, cuius extrema opposita duo sunt. 588.1.c.d

Coagulatio & liquatio quid sint. 347.2.c
Coagulationis causæ quæ. ibid. d
Cælorum pulchritudo describitur. 275.2.a
Cælum non est substantia simplex completa, sed componitur ex materia & forma. 276.1.c
Cælum componitur ex materia eiusdem speciei ac materia rerum sublunarium. ibid. 2.e
Cæli forma nec anima est, nec vlla forma elementaris, nec forma mixti. 277.1.e
Circa hoc referunt veterum error de cæli anima. ibid. 2.a
Cælum empyreum est omninò incorruptibile; sicut rei corruptibiles. 278.2.b
Circa hoc variæ euasiones afferuntur, & præcluduntur, obiectionesque soluntur. 279.1. & 2
Cælum in quo sunt planeta, ac stellæ fixæ, est fluidum. 280.1.b
Cælorum numerus stabilitur. 281.1.c
Circa hoc referuntur systemata varia veterum. ibid. 2.c.d.e. & seqq.
Cælum perfectè est sphericum, cuius magnitudo licet immensa non sit, est tamen infinita. 282.2.b.c. & seqq.
Cælorum qualitates & varia accidentia. 283.1.d.e
Cælum non ita est causa vniuersalis vt concurrat ad omnes effectus sublunarium agentium; concurrat tamen ad plures. 296.2.d
Cælorum motus est verè ac propriè naturalis, tum ratione materiæ, tum ratione formæ. 292.2.a
Cælorum motus non efficitur à propria forma, sed vel ab intelligentiis, vel etiam à Deo solo. 290.2.b.
Cognitionis intuitiue definitio quænam sit, & an possit esse inadaquata. 514.1.c.d.e
Cognitiones abstractiua, comprehensiua, & reflexa quænam sint. ibid. a.b. & seqq.
Color quid sit ex Platone: quid ex Aristotele. 466.2.c. & 467.1.a.
Colores apparentes non sunt aliquid distinctum à lumine externo: veri autem sunt qualitates distinctæ ab omni lumine extrinseco. 467.1.a
Coloris definitio duplex. ibid. 2.a
Colores medijs & extremi, tum simplices, tum compositi differunt inter se specie. ibid. 2.b
Colores veri vnde proximè oriuntur. 468.1.a
Colorum effectus varijs in oculo. ibid. 1.b
Coloris mutatio in Polypo, & in varijs alijs, vnde causetur. 322.1.d
Cometa veri & legitimi omnes sunt supra lunam; quandoque tamen impressiones aliquæ cometis similes apparent in aëre. 373.1.e
Cometarum verus & proprius locus cælum est. ibid. 2.e.
Cometarum vera materia quæ. 374.1.a
Cometarum aliæ causæ. ibid. 2.b
Cometarum figura multiplex, & varia eorum nomina. ibid. 2.e
Cometarum color multiplex, sed tantum apparens. 375.2.b.
Cometarum varia præfagia naturalia. 376.1.a
Cometæ omnes non naturaliter, sed ex Dei beneplacito prænunciant mortem Principum, bella, & alias huiusmodi calamitates. ibid. 1.b
Compositum totum distinguitur inadaquatè à partibus seorsim sumptis. 118.1.e
Compositum totum non est vlla entitas, etiam ratione distincta à partibus vitiis, & simul sumptis. ibid.
Conceptus alius formalis, alius obiectiuus. 623.2.c
Conceptus formalis entis quifnam; & quifnam conceptus eius obiectiuus. ibid.

○○○ 3 vide

Index Rerum

vide in Verb. *Ens*.
Conclusio formalis est realiter vnus actus, sed virtua-
liter multiplex. 67.2.d
Conclusio necessariò præmissas includit actu & for-
maliter, saltem confusè. 68.2.c
Conclusio necessariò elicitur ab intellectu positis
præmissis. 69.1.c
Conclusio formaliter sumpta, & vt deducta, sequi-
tur semper debiliorem partem. 70.2.c
Explicatur hæc propositio. 71.1.c
Conclusio duobus modis sumitur. ibid.2.a
Conclusio etiam materialiter sumpta est de essentia
syllogismi. 65.1.c
Conclusio sumi potest duplitter. 65.2.d
Concreta substantia & adiectiua quomodo prædi-
centur de abstractis. 50.1.b
Concreta quomodo possint prædicari de concretis.
49.2.c
Concupiscentia, siue antecedens, siue consequens,
non reddit opus inuoluntarium. 551.2.d
Concurfus Dei cum causis secundis mirabilis. 154.
1.c
Concurfus Dei vniuersalis cum causis secundis asse-
ritur. ibid.2.c. & 154.1.a. & seq.
Circa hoc præcluditur Durandi euasio. ibid.2.d.c
Concurfus Dei ad creaturarum actus malos materia-
liter, non formaliter. 157.2.a
Vide in verb. *Deus*.
Concurfus Dei non est aliquid præmium actioni
tanquam eius principium; sed est necessariò ali-
qua actio. 160.2.b
Concurfus Dei non est actio realiter distincta ab
actione creaturæ, sed tantum formaliter. 161.1.c
Concurfus diuinus vniuersalis non minuit liberta-
tem causæ secundæ. 164.1. & 2
Circa hoc præcluduntur euasiones. 165.1. & 2
Conseruatio est influxus par, & æquè totalis ac pri-
ma productio. 262.2.a
Conseruatio aliquando distinguitur formaliter à pri-
ma productione, aliquando solum realiter. 263.
1.b
Conseruationis causa effectiua. ibid.2.a
Contactus corporum alius est adequatus, alius in-
adequatus. 202.1.d
Contactus inadæquatus corporum admittendus.
ibid.2.a
Contactus corporis sphericæ & plani qualis. ibid.
2.b
Conuenientia definitio, eiusque explicatio. 586.1.d.e
& seqq.
Contingens quid sit. 58.1.b
Continui partium qualis contactus. 201.2.c. & seq.
Vide in verb. *Contactus*.
Continuum non componitur ex solis indiuisibili-
bus mathematicis, neque vnquam in illa resolui
potest. 188.1.c
Continuum non componitur ex indiuisibilibus ha-
bentibus modum extensionis, sed ex partibus
minutissimis, diuisibilibus tamen. 189.2.c
Continuum non potest componi ex indiuisibilibus
tum extensis, tum inextensis. 190.1. & 2
Continuum nullum admittit indiuisibile distinctum
realiter à partibus, quod illas continuet vel ter-
minet. 191.1.b
Nec vlla indiuisibilia continuatiua, quæ vniones
sint partium tantum distinctæ. ibid.2.c
Nec vlla indiuisibilia terminantia. 192.1.b
Continui partes omnes sunt inter se distinctæ. 193.
2.b
An distinguantur inter se omnes realiter & adæ-
quate. 194.1.d

Continui partes aliquotæ sunt finitæ; partes com-
municantes, & indeterminatæ sunt aliquo modo
infinittæ. 195.1.d
Continui partes proportionales an sint actu & ca-
tegorematicè distinctæ. 196.2.b
Continui partes solum secundum quid & syncate-
gorematicè sunt infinitæ. 197.1.d
Et licet sint infinitæ proportionales, non conti-
nuant tamen vnquam totum extensum nisi finitè.
ibid.2.c
Continui partium explicatio traditur in responso-
ne obiectionum. 198.1. & 2
Continuum quodvis sub vno respectu est finitum,
& sub alio est infinitum secundum quid. 199.a
Continuum quodlibet quomodo sit pertransibile, &
quomodo impertransibile. ibid.
Continuum an simul vel successiue possit diuidi in
omnes partes. 200.2.d
Contractus strictè sumptus quomodo à Iurisperitis
definiatur; & quomodo late sumptus. 598.1.a. &
599.1.a.
Contractus nullus potest esse validus, ad quem non
requiratur consensus internus. ibid.1.d
Contractus ad propriam essentiam requirit volunta-
tem se obligandi, non autem implendi promi-
sum. 599.1.c. & seqq.
Contractus quamnam obligationem pariant. ibid.
2.b
Contractus iure naturæ validi, humano iure possunt
irritari. ibid.2.c
Contractus nudi in foro ciuili sunt irriti. ibid.1.d
Contractuum varæ diuisiones. ibid.c. & 600.1.ab
Contraria quid sint. 41.1.c
Cordis descriptio & partes. 440.1.d. & seqq.
Cordis motus perennis mirabilis. 441.1.c. & seqq.
Corona circa magna quedam sidera, & præterea
circa lunam. 391.2.c
Quomodo accidunt, & in quo conueniant, & dif-
ferant ab iride. ibid. & 392.1.a
Coronæ circa lunam frequentiores; irides circa so-
lem; & alia ad coronatum notitiam non inui-
cunda. ibid.b.cd
Corporis essentia dupliciter considerari potest. 34.
1.b
Corpus grauius extensiuè potest per accidens mo-
ueri velocius quam corpus minus graue. 309.1.c
Corpora grauiora an grauius in proprio loco.
Vide in verb. *Leuitas*.
Corporis humani tres partes principes. 432.1.b
Corporis humani encomia. 426.1.c. & d.
Eius partes similes quot. 427.1.ab
Vide in verb. *Os*, & *Carilago*.
Corporis humani partes dissimiles. ibid.
Corpora viuientia necessariò semper postulant termi-
num magnitudinis, & paruitatis. 441.1.b
Corporum simplicium elogia. 254. circa fin.
Corpus replicatum sine nouo miraculo potest susci-
pere accidentia contraria positiua, tum respecti-
ua, tum absoluta. 228.2.d
Corpus replicatum potest in vno loco viuere, in
alio mori. 229.1.c
Corpus non potest poni in pluribus locis per solum
adductionem, sed per reproductionem. 230.1.c
Corruptio non est actio positiua, licet eam semper
habeat adiunctam. 353.1.b
Corruptio non intenditur per se à natura, sed tan-
tum per accidens. 352.1.a
Corruptio & generatio sunt simul tempore. ibid.1.c
Vide in verb. *Generatio*.
Corruptionis definitio traditur, & particulatim ex-
plicatur. 351.1.c
Creatio

Notabilium.

Creationis possibilitas rationibus ostenditur, & contrarietate instantie soluuntur. 257.1. & 2
Creatio non est sola Dei voluntas, nec solus terminus productus, sed actio distincta modaliter à termino, & ab omni subiecto independens. 258.1. & 2
Creationis terminus, & res creabiles. 259.1.e
Creationis causa principalis quæ: & an creatura conaturaliter creare possit. 260.1.b
Creatio rei successiuæ ab æterno, quomodo differat à creatione rei permanentis. 270.1.d
Creatio rei successiuæ ab æterno qualis. ibid.e
Creatura possibiles sunt secundum quid, & syncategorematicè infinitæ, non actu & categorematicè. 211.1.b
Creatura quæ sine concursu diuino operetur, fieri non potest à Deo. 156.1.d
Creaturam dari, cui connaturalis sit potentia creatura, an implicet etiam diuinitus. 260.1.b. & seq.
Creatura qualibet potest esse instrumentum obediens ad creandum quodlibet possibile. 261.1.b

D

De *Deo* quo Deus proximè applicat suam omnipotentiam ad cooperandum causis secundis liberis, quodnam sit. 169.2.d
Definitio formalis subiecti non est semper medium demonstrationis à priori: potest tamen esse definitio formalis prædicati. 82.2.b
Definitio formalis subiecti, & causalis prædicati, est medium demonstrationis potissimæ. ibid.d
Definitio tota potest demonstrari per causam extrinsecam, non per intrinsecam. 80.2.e
Delectationis effectus quinque. 567.2.e. & seqq.
Delectationis immoderate remedia. ibid.
Demonstrationis quatuor genera. 82.2.e
Demonstrationis conditiones multiplices. 83.1.c
Demonstrationis perfectissimæ à priori prædicatum quodnam. 80.1.e
Quodnam non potissimæ. ibid.2.a
Demonstratio quid sit. 75.2.d
Demonstratio alia à priori, alia à posteriori. 78.1.b
Demonstrationis celeberrima diuisio. ibid.2.b
Demonstrationis extrema quæ. 81.1.c
Demonstratio quelibet continet materiam & formam. 10.2.e
Deominatio extrinseca quid sit. 17.2.a
An sit aliquid reale. ibid.
Denominatiua quid sint, & quid exigant. 362.2.a
Dentes ossis sunt; ab ossibus tamen in multis differunt. 431.2.c.d
Durissimi sunt, & cavi. ibid.
Dentes quomodo maxillis articulentur. 432.1.b
Cum reliquis ossibus in utero matris delineantur. ibid.e
Dentium raritas & paucitas quid indicet: & eorum numerus. ibid.d.e
Dentes singuli radices suas habent. ibid.e
Dentatis definitio. 341.1.c
Vide in verb. *Raritas*.
Densitas est extensio localis prout connotat multum quantitatis & materiæ. 342.2.b
Desiderium est actus appetitus in bonum abscens. 566.2.a.b.
Desiderij & amoris eadem causa. ibid.2.d
Desideriorum effectus & remedia. ibid.2.e
Desperatio quid sit. 570.1.c.d
Determinatum idem non est ac necessarium. 58.1.c
Deuotio quid sit. 603.2.b

Deuotionis acceptio duplex. ibid.2.e
Deus, & omnia, quæ in Deo sunt, in nullo prorsus possunt poni prædicamento. 679.1.d. & seqq.
Deus quomodo supra cælos dicatur habere præsentiam absolutam. 221.1.a
Deus nullas habet relationes transcendentales ad creaturas, sed tantum secundum dici. 702.1.e
Deus dissimilis, & perfectior est creaturis per aliquid sibi extrinsecum, non per aliquid intrinsecum. 704.2.b
Deus non potest peccare. 157.1.d
Deus actu positio permittit peccata. ibid.e
Deus concurret cum omnibus causis liberis ad omnes actus malos sumptos materialiter, non sumptos formaliter. ibid.2.a
Deus est extra cælos per præsentiam absolutam, non per respectum. 220.2.d
Deus nunquam concurret in genere causæ materialis & formalis; sed supplere potest effectum. 159.2.d.e
Deus an possit producere totam collectionem omnium rerum possibilem, & creaturam omnium perfectissimam. 215.2.e
Rationes afferuntur & soluuntur obiectiones. 216.1. & 2
Deus extra cælos est diffusus in infinitum. 218.2.e
Differentia generica & specifica non sunt prædicabilia distincta vt genus & species. 23.2.a
Differentia nulla potest esse communis pluribus speciebus. 34.1.e
Differentia intima cuiuslibet speciei necessariò vnica est. ibid.2.b
Differentiæ munus quadruplex. 31.2.a
Differentiæ prout diuisiue generis definitio. 32.1.a
Differentiæ diuisio duplex. ibid.e
Differentia propriè dicta non includit in suo conceptu formali genus aut differentiam superiorem. ibid.2.b
Digestio & concoctio quomodo definiatur ab Aristotele. 347.1.d
Digestionis tres species. ibid.2.b
Discursus quid sit. 63.2.d
Discursus definitur. 64.1.b
Quomodo distinguatur à simplici apprehensione. ibid.d. Et ab enunciatione. ibid.e
ad Discursum necessariò requiruntur plures operationes. 64.1.e
Distinctio verè realis adest, vbi reperitur mutua separabilitas. 663.2.e
Distinctionis realis signum, tum in diuinis, tum in creatis. 664.1.b
Distinctio modalis, cuius signum est separabilitas non mutua, est necessariò admittenda. ibid.2.e
Distinctio formalis quænam ex mente Scoti, & Scottistarum. 665.2.b
Distinctio formalis, quæ nec sit distinctio realis, nec distinctio rationis, fictitia omnino videtur, & impossibilis. 666.1.b
Dolor formalis quid sit. 568.1.b
Doloris genera duo: & causæ tres. ibid.2.c.d
Duratio recta definitio. 234.1.e
Duratio interna rei an distinguatur realiter, aut modaliter à re durante. ibid.2.b
Duratio rei non est ipsius conseruatio continuè fluens, & singulis instantibus diuersa. 235.1.a
Duratio species quatuor. 236.2. &

E

E *Cheneis* piscis exiguus, mirabilis; & an verè deatur. 329.2.b
Echo quid sit. 480.2.a
Echo

Index Rerum

- Echo sonus est reflexus idem numero, qui primò directè productus fuit auditus. *ibid.c*
 ad Echo efficiendum variae conditiones requisitae. *ibid.d*
 in Echo semper reflectuntur species intentionales soni. *ibid.e*
 Echo eandem vocem saepius aliquando reddit: vbi de mirabilibus soni reflexionibus. 481. 1. c.d.e.
 Effectus fortuiti & casuales quinam; & in quo differant. 179. 2.d.e. & 180. 1.a
 Effectus fortuitus respectu Dei, & causarum vniuersalium nullus datur. 180. 1.c
 Effectus idem pendere non potest à pluribus causis efficientibus eiusdem ordinis totaliter concurrentibus. 134. 2.d.e
 Effectus idem supernaturaliter potest produci à pluribus causis simul & totaliter concurrentibus. 136. 1.d.
 Effectus vnus potest etiam naturaliter pendere à pluribus causis totalibus diuisim concurrentibus. 137. 2.d.
 Effectus idem pendere potest à pluribus causis totalibus diuersi generis. 134. 1.e
 Etiam diuersi ordinis. *ibid.2.a*
 Effectus idem pendere non potest à pluribus causis totalibus internis. *ibid.*
 Etiam in actu primo. *ibid.2.b*
 Effectus idem pendere potest à pluribus causis, quarum singulae totum producant effectum. *ibid.2.c*
 Effectus quomodo notior propria causa. 90. 1.c
 Effectus materiae tres; formae verò duae. 141. 1.c
 Elementa saepe inuicem transmutari non est negandum. 367. 2.a
 Elementa quaelibet possunt in alia etiam dissymbola conueri. *ibid.2.c*
 Elementa symbola facilius inuicem transmutantur quam dissymbola. *ibid.d*
 Elementa remanent in mixtis tantum secundum materiam & qualitates refractas; non tamen formaliter. 368. 2.e
 Elementa vt apud nos sunt, mixta sunt peregrinis qualitatibus; idè nutrire possunt. 483. 2.d.e
 Elementi multiplex acceptio. 302. 1.d
 Elementorum existentia probatur. *ibid.e*
 Elementi definitio Aristotelica, quae particularim explicatur. *ibid.2.a*
 Elementa nec plura, nec pauciora sunt quam quatuor. *ibid.2.c*
 Elementa singula binas habent qualitates. 302. 2.e
 Elementa omnia figuram habent sphaericam, non planam, nec oualem. 303. 1.b
 Elementa quò sunt altiora & nobiliora, non eò tamen sunt maiora. 303. 2.b
 Elementa mouentur ad naturalem locum à virtute motrice propria elementi. 304. 1.a
 Elementa leuia mouentur sursum per propriam leuitatem; grauius deorsum per propriam grauitatem. 305. 2.c.
 Ens rationis Logicum quid sit. 5. 1.b
 Ens rationis non fit per solam praecisionem intellectus. 20. 2.d
 Ens rationis Logicum in nullo vèro sensu potest dici obiectum Logicae. 5. 2.a
 Entis categorici conditiones. 39. 1.d
 Entis rationis significatio quadruplex. 15. 2.c
 Entia plura nullo modo realia, quae per modum entis tantum cognoscuntur. *ibid.d*
 Ens rationis proprie dictum an careat omni existentia. *ibid. & seq. fin.*
 Entis rationis duplex definitio. 16. 2.a.b
 Ens rationis non est totum aliquid reale. *ibid. & seq. fin.*
 Ens rationis nullo modo fit ab intellectu diuino. 18. 1.e.
 Ens rationis speculatiue à Deo cognoscitur. *ibid. 2.b.*
 Ens rationis dupliciter cognoscitur. *ibid.e*
 Ens rationis à solo intellectu angelico, aut humano fieri potest, non autem à voluntate, aut à sensibus externis, vel internis. 19. 2.b. & seq. 20. 2.b.
 Ens rationis per solam intellectionem fieri potest. *ibid. 2.b.*
 Et per primam mentis operationem. *ibid. 2.c*
 Ens immateriale aliud substantiale, aliud accidentale. 412. 1.a
 Entia spiritalia diuisibilia in partes an dari possint. *ibid. 1.b. & seq.*
 Ens materiale nullum potest esse indiuisibile, & extensum spatio diuisibili. 413. 2.e
 Ens à se & improductum quodnam. 255. 2.a.b.c
 Entis generatissimae diuisiones afferuntur. 669. 2.c
 Entis diuisio in Deum & creaturas variis modis uidetur. 670. 1.a
 Ens bene & adaequatè diuiditur in finitum, & infinitum; in substantiam & accidentem. *ibid. 1. & 2. b.*
 Entis diuisio omnium prima, & immediata, est diuisio illius in finitum & infinitum. 671. 1.b
 Ens in communi vera & realia quaedam attributa habet; & quid illi superaddant. 672. 2.d
 Entis proprietates non superaddunt illi realitatem ratione distinctam. 673. 1.d
 Entis tres proprietates in communi; & quarum prima sit ordine generationis. *ibid. 2.e*
 Ens quomodo praecindatur ab unitate. 641. 2.d
 Ens successuum nullum fuisse ab aeterno rationibus efficacibus demonstratur. 271. 1. & 2.
 Ens permanens potuisse produci ab aeterno, rationibus minus efficacibus ostenditur implicare. 272. 1. 6. & seq.
 Idem ostenditur rationibus efficacioribus. 273. 1. & 2.
 Entis nomen quid significet, variè ab Auctoribus explicatur. 614. 2.c
 Vide in verb. *Conceptus*.
 Entis ratio nullo modo realiter distinguitur à differentis per quas contrahitur. 626. 1.b
 Ens includitur essentialiter in omnibus differentis in quibus contrahitur, & generatur in omnibus suis attributis. 627. 1.a
 Entis differentiae contractivae includunt tantum confusè rationem entis. *ibid. 2.c*
 Ens contrahitur ad inferiora per modum compositionis metaphysicae imperfectae. 628. 1.b
 Ens analogum est ad omnia sua inferiora, non autem vniuocum. 629. 1. c. & seq. *ibid. 2.d*
 Entis transcendentia facit analogiam ad sua inferiora. *ibid. 2.d*
 Enunciationum diuisiones ratione materiae, quantitatis, qualitatis, & modi praedicandi. 49. 1. 2. & seqq.
 Enunciationum conditiones, & regulae variae. 49. 2.a.b.c.d.
 Enunciationum categoricarum regulae quinque. 50. 2.d.e.
 Hypotheticarum. 51. 1.a
 Modalium. *ibid. 2.b*
 Exponibilium. *ibid. 2.b*
 Enunciationis definitio, eiusque explicatio. 49. 2.d.
 Enunciatio quomodo distinguitur à simplici apprehensione. 49. 2.a
 16.

Notabilium.

ad Enunciationem duplex requiritur apprehensio.

46.2.c

Enunciatio in recto est simplex qualitas. 47.2.b

Enunciationis diuisio ratione materie & forme. 48.

2.a.b

Enunciatio absoluta & modalis. ibid.d

Essentie & existentie quidditas. 630.2.d.e

Essentie cum existentia triplex comparatio. 631.1.b

Essentie prout possibilis distinguitur realiter negatiue ab existentia; non tamen actualis. 2. b. c. & seq.

Vide in verb. *Existentia*.

Essentie rerum quomodo dici possint fuisse ab aeterno. 634.1.c.&seq.

Ethice nomen & obiectum. 530.a.b

Ethica est scientia practica, ipseque habitus prudentie. 531.1.a.&seq.

Ethice tres partes. ibid.2.b

Eutrapelia recte vocatur modestia in ludicris. 591.2.d

Eutrapelia materia propria, & quomodo à Philosopho usurpata. ibid.

Exhalatio in nube inclusa cur inflammetur. 377.1.c

Exhalationem accensam quid torqueat deorsum. ibid.e

Exhalatio non tantum ex aqua, sed etiam ex terra resoluitur. 271.2.b

Vide in verb. *Vapor*.

Existentie non est principium indiuiduationis. 645.1.a

Existentie & essentie differentia rationis quomodo explicanda. 633.1.c

Existentie & essentie quomodo distinguantur, ex communi sententia. 632.2.c

Extensio interna partium non est differentia constitutiva quantitatis. 184.2.b

Neque extensio localis, siue actualis sit, siue aptitudinalis. 185.2.e

F

Facultas vitalis non est distincta à nutritiua, & naturali. 439.2.a

Falsitas in secunda mentis operatione adest. 542.b

Falsitas incomplexa reperitur in prima mentis operatione. 55.1.b

Falsitas opposita veritati transcendentali, proprie dicta nulli enti potest conuenire. 668.1.d

Fames est appetitus calidi & sicci. 442.1.d

Fames & sitis in quo organo fiant & sentiantur; & à quo causentur. ibid.2.c.d

Fascinatio puerorum ab oculis vetularum quomodo contingat. 329.1.c

Fatum inducens inuitabilem necessitatem rerum, & actionum nullo modo admittendum; & quomodo definatur. 180.2.a

Fatum, quod nullam rebus imponat necessitatem, sed solam infallibilitatem an christianè admitti possit. ibid.

Fatidici in quo conueniant & discordent. ibid.

Figura syllogistica tres tantum admittenda. 66.2.a

Figura Galeni syllogistica non est naturalis. ibid.

Figura secunda & tertia modos indirectos admittunt. 67.1.c

Figure astronomicæ quid; & an aliquam virtutem occultam habeant. 297.2.a

Finis adequatus quid sit. 135.1.c

Finis inadequatus quis. ibid.

Finis extrinsecus causat bonitatem & malitiam in actibus. 559.1.c

R.P. de Rhodes curs. Philosoph.

Finis cuius an melius habeat rationem finis, quam finis cui. 173.1.a

Finis est vera, & realis causa physica. ibid.b

Finis simpliciter, & secundum quid ultimus, quid sint. 532.1.c.d

Finis simpliciter ultimus hominis, & omnium rerum est admittendus. ibid.2.c

Finis ultimus hominis de necessitate ab homine est cognoscendus. 533.1.d

Finis hominis ultimus vnicus est ex natura rei adequatus, & an duo distinguantur inadequati fines. ibid.2.d

Finis duplex hominis ultimus & adequatus implicat. 534.1.d

Finis qui hominis & omnium rerum creaturarum idem est & vnicus, finis quo diuersus. ibid.1.e.&2.a

Flamma ignis cur semper moueatur. 314.2.b

Fletus quid sit, & quomodo fiat. 498.1.d.e

Fluuiorum præcipue proprietates. 397.2.a

Fluuij nobiles varij. ibid.2.d

Fluuius maximus quis. 398.1.b

Fluuiorum incrementa vnde, & præsertim Nilus. 398.c.d

Vide in verb. *Nilus*.

Femina proptiè non possunt dici monstra. 181.2.d

Fœtus cur potius similis secundum speciem matri, quam patri. 447.1.c

Vide in verb. *Similitudo*.

Fons quid sit. 395.2.e

Fontes & flumina quot modis possint gigni. 396.1.c

Fontium tres præcipue proprietates. ibid.2.e

Fontes varij mirabiles. 397.1.b.&seq.

Forma substantialis nomine quid intelligendum. 108.1.c

Forme substantiales à materia distinctæ, quæ cum illa vnum faciunt, dantur à parte rei. 108.1.e

Formæ substantialis definitio Aristotelica. 110.2.b

Explicatur definitio. ibid.d

Formæ prædicata essentialia quænam. ibid.e

Forma substantialis quomodo differat à forma materiali. 111.1.d

Forma materialis à materia dependet quadrupliciter. ibid.e

Forma quælibet producitur à materia, nullâ præexistente eius inchoatione. ibid.

Formæ productio duplex. ibid.2.b

Forma quælibet substantialis appetit materiam. 112.1.b

Forma non potest vniri materie nisi in ipsa præexistant certæ dispositiones requisitæ. ibid.e

Forma eadem diuinitus potest informare plures materias separatas, non naturaliter. ibid.d

Formæ plures substantiales impossibiles sunt in eadem materia naturaliter, non diuinitus. 112.1.e

Formarum plurium substantialium impossibilitas in eadem materia quid sit. ibid.2.e

Forma non potest vniri materie, quin vnietur efficienter & formaliter. 115.2.b

Formam vniri materie, & formam pendere à materia diuersa sunt. ibid.c

Forma vnitur materie efficienter per eductionem, non formaliter. 116.2.b

Forma purè materialis in composito physico habet propriam substantiam. 676.1.b

Formæ partiales in viuente præter animam nullæ. 410.1.c

Forma cadaueris quomodo introducat in corpus animalis mortui. 411.2.d.e

PPP

Forma

Index Rerum

Forma cadaueris quomodo successit animæ Christi :
vbi de modo loquendi , *Cadauer nos redemit*. 412.
1.a.b
Forma qualibet substantialis est verè ac propriè na-
tura, etiam anima rationalis, prout est rationalis.
121.1.d
Forma quælibet substantialis est verè ac propriè na-
tura. ibid.
Forma corporeitatis est inutilis. 100.1.a
Forma tribuens esse genericū est impossibilis. 100.1.b
Formæ omnes dupliciter possunt appeti. 103.1.a
Fortitudo virtus est ab omnibus aliis distincta. 573.
2.a
Fortitudinis definitio ; & quodnam eius materiale
obiectum remotum. ibid.c.d.e
Eius obiectum materiale proximū quodnam. 574.1.c
Fortitudinis actus eliciti duo tantum. 574.2.a
Fortitudinis, & viri fortis proprietates. ibid.2.d
Fortitudini vitia opposita quænam. 575.1.a. & seqq.
Fortitudinis fucatæ species variæ. ibid.
Fortitudo vna tantum est specie infima ; & quænam
eius partes potentiales. 576.1.c.d
Fortuna pro casu fortuito sumpta quomodo definien-
da. 179.1.c
Fortuna sumpta pro casu definitur. 180.1.a
Fortuna non est aliqua causa communis, à qua ema-
nent effectus omnes fortuiti. ibid.b
Fortuna & casus an sint causæ effectiuæ, an mate-
riales. ibid.d
Fuga desiderio contraria quid sit. 567.1.a
Fulgur quid sit. 376.1.d
Fulgur in quo differat à fulmine. ibid.a
Fulgur cur prius videatur quàm tonitru audiat. ibid.2.a
Fulmen quid sit, & variæ eius species. 376.1.d.e
Fulminum motus valde irregularis. 377.1.a
Fulminum variæ species. ibid.
Fulmen quomodo in nube generetur. ibid.e
Fulminum & bombardarum comparatio. ibid.2.b
In quo differant. ibid.2.d
Fulminum varij effectus recensentur. ibid.
Futurismo rei quid sit. 59.2.e
Futurum aliud absolutum, aliud conditionatum, &
quid sint. 60.1.a

G

G Audij definitio, causæ, effectus & remedia.
567.1. & 2
Generatio prior est simpliciter corruptione, tum na-
tura, tum ratione. 352.1.c
in Generatione substantiali nunquam dari potest re-
solutio vsque ad materiam primam. 353.2.e
in Generatione viuientium tres gradus actuum di-
stingui solent. 447.1.c
Generationis naturalis modus duplex. 106.1.e
Generationis substantialis tria principia. 95.1.b
Generationem substantialem dari à parte rei certum
& compertum est. 348.2.d
Generatio substantialis, prout conuersio est, quo-
modo propriè definiatur ab Aristotele. 349.2.a
Definitio explicatur, & referuntur conditiones ad
conuersionem requisitæ. ibid. & 350.1.a
Generationis substantialis termini quinam. ibid.
1.d. & 2.a. & seqq.
Genus sic cogitari potest vt differentias in suo con-
ceptu non includat formaliter. 32.2.a
Genus summum definitur. 39.1.d
Generis definitio duplex. 24.2.c
Explicatur ea definitio & soluantur argumenta in
eam. ibid. & seqq.

Genus prædicabile est totum potentiale, quando
actu prædicatum est totum essentiale consulum.
26.1.c
Genus prædicatur in quid. 26.1.d. & seqq.
Genus quomodo de pluribus numero differentibus
prædicetur. 27.2.a
Genus exigit plures species possibiles, non plures
existentes. 28.1.d
Gigantes & Pygmæi an monstra sint dicendi. 181.2.a
Grando quid sit & vnde causetur. 381.1.e
Grandinis magnitudo & figura incerta, & alia de eo
notabilia. ibid.2.a
Grauitas & leuitas in elementis vnde oriuntur. 106.
2.c
Grauitas & leuitas definiuntur ; explicaturque ex-
rum definitio. 507.1.b
Vide in verb. *Leuitas*.
Gula vitium est capitale. 583.2.c
Gulæ species quinque, & effectus quinque. ibid.2.e
Gustus organum propriū lingua & palatum. 284.1.b

H

H Abitus qui dicitur virtus, physicè sumptus, est
subiectum virtutis, non genus. 546.2.e
Habituum variæ definitiones. 520.1.e. & 2.a
Habitus in potentiis vitalibus sunt reales qualitates
distinctæ à remotione quorumlibet impedimen-
torum. 520.2.d.e
Habitus etiam intellectus sunt qualitates realiter di-
stinctæ à speciebus impressis. 521.1.e
Habitus intellectus quàm varij. 616.1.d
Habitus principiorum, quæ non sunt dignitates, est
vera qualitas intellectui superaddita, & acquisita
per actus. 617.1.a
Habitus principiorum quomodo definiatur. ibid.2.a.b
Habitus scientiæ realiter distinguitur ab habitu
principiorum. ibid.2.b
Habitus tantum reperiuntur in potentia actiua &
operatiua immanenter. 521.2.e
Habitus non possunt recipi in potentia, nisi sic ali-
quo modo indeterminata. 523.1.a
Habitus reperiuntur etiam in phantasia hominis &
brui. ibid.1.e. & seqq.
Habitus nulli in appetitu brutorum, bene tamen in
appetitu hominis. ibid.2.e
Vide in verb. *Potentia*.
Habitus veri in intellectu & voluntate nullo modo
negandi. 524.1.e. & 2.b
Habitus effectiue produciuntur à quolibet actui, &
quomodo perfectus habitus produciatur. 525.1.
a.b.c
Habituum augmentum intensiuum quodnam. ibid.
2.c.d
Habitus quilibet intenditur per actus remissiores
quàm sit ipse habitus. 526.1.a
Habitus extensio quid sit. 527.1.c
Habitus partialis quomodo produciatur. 528.1.d
Habituum destructio quomodo contingat. 528.1.d
Habitus concurret physicè ad substantiam actus, &
effectiue illam producit. 529.1.b
Habituum variæ diuisiones. ibid. & seqq.
Habitus in communi quid sit. 571.2.e
Habitus dupliciter potest ex aqua & terra extrahi
372.1.b
Humidum triplex in homine distinguitur. 437.2.e
Humilitas apud Philosophum nomen non habet,
sed propriè virtus est Christianorum. 588.2.b
Humilitatis definitio ex S. Thoma. ibid. & seqq.
Humilitatis obiectum, actus proprii, & gradus. 589.
1. & 2

Notabulum.

I

Idea Platonis quænam, & quomodo excusetur
 ipsius doctrina circa vniuersalia. 649.1.d.& 2.a.
 & seqq. 142.2.c
 Idea in genere quid sit. 142.2.c
 Idea alia externa, alia interna. ibid.2.d
 Idea reperitur in omni agente intellectu. 143.
 1.a
 Idea primaria & interna est conceptus formalis; se-
 cundaria obiectiuas. ibid.1.e.& 2.a
Ignis occluso vasis orificio cur extinguatur. 314.
 2.a
 Ignis naturaliter est calidus & siccus. 366.2.c
 Ignes subterranei maximi, & præcipui loci in quibus
 hi latent. 400.2.b.& seqq.
 Ignis subterraneus quomodo inflammetur: vbi ex
 Petro Damiano historia. 401.1.a
 Ignium subterraneorum pabulum & differentia. ibid.
 2.a
 Ignis princeps omnium elementorum. 312.1.d
 Ignis elementum non est in concauo lunæ; eiusque
 proprius locus designatur. ibid.2.a.b
 Ignis proprietates quatuor. 313.2.a
 Eius attributa triginta. ibid.2.e
 Ignium perennium sub terris latentium materia &
 causa. 314.1.b
 Ignes perennes in lucernis an & quomodo possibi-
 les. ibid.1.e
Ignorantia antecedens reddit actum inuoluntarium,
 non consequens. 551.1.a
 Ignorantia inuincibilis quid sit. ibid.1.b
 Ignorantia vincibilis quid sit; & quid comitans.
 ibid.c.d.e
Imaginatio an agat in alia membra corporis è ca-
 pite. 329.1.d
 Imaginationis vires ad cauendos aliquos effectus in
 corpore imaginantis. 494.2.d.e
 Imaginatio nihil potest in corpus alienum disun-
 ctum; bene tamen si sit intimè vnitum. 495.
 1.c
 Imaginationis effectus quomodo causentur in cor-
 pore proprio: secretum quod mirari potius lubet
 quam explicare. ibid.c.d.e
Impenetrabilitas non est modus quantitati superad-
 ditus, sed ipsiusmet entitas. 226.1.c
Impetus proiectis impressus quænam qualitas sit.
 251.1.e
 Impetus an causa sit principalis motus proiectorum,
 an solum instrumentalis. ibid.2.e
 Impetus proiectis impressus, quomodo producatur
 & definat. 252.1.a.& seqq.
Inceptionis & desitionis modus duplex, nec potest
 alius excogitari. 263.2.c.d
 Inceptio & desitio rei cuiuslibet debet necessariò
 fieri in instanti. 264.2.b
 Inceptio & desitio rerum permanentium, & rerum
 successuarum. 265.1.c
Incole eminentiorum locorum cur tardiùs senescant.
 443.1.c
Incontinentia vitium quodnam sit. 586.2.c.d.e
Individuationis cuiuslibet principium vnde petatur.
 644.1.8c 2
Individua eiusdem omninò speciei possunt esse inæ-
 qualiter perfecta. 417.1.b
 Individuum potest cognosci completè & incom-
 pletè. 272.2.b
 Individui perfectiones essentielles, quæ vocantur gra-
 dus metaphysici, non distinguuntur realiter, sed
 conceptu tantum. 626.1.c

R.P.de Rhodes curs. Philosoph.

Individui primò intentionaliter sumpti definitio.
 29.2.c
 Individuum secundò intentionaliter sumptum quid
 sit. 30.1.b
 Individui ratio communis & abstracta. ibid.2.c
 Individuum aliud vagum, aliud determinatum, &
 quomodo existant à parte rei. 31.1.d
Indivisibile separatum si possibile esset, posset per se
 moueri naturaliter. 253.2.b
Infinium aliud simpliciter, aliud secundum quid.
 195.1.c
 Infiniti definitio, & variaz eius diuisiones. 205.1.a.
 & seqq.
 Infinium in aliquo certo genere potest esse maius
 materialiter & entitatiuè, quàm aliud infinitum
 categorematicum. ibid.2.c
 Infinium an admittat medium; & an detur in æter-
 nitate. 206.2.b
 Infinium semel aut bis tantum infinitum nullum
 datur, sed necessariò debet esse infinities infini-
 tum. ibid.2.d
 Infinium quodlibet essentialiter est impertransibile
 successiue; cognoscibile perfectè ac distinctè à
 Deo, confusè tantum & imperfectè à creaturis.
 207.2.c.& seqq.
 Infinium in multitudine aut magnitudine, si possi-
 bile est, possibile est necessariò infinitum clausum
 terminis positiuè, & negatiuè tantum intermi-
 natum. 208.1.c
 Infinium syncategorematicum datur in rerum na-
 tura, & quomodo ab infinito categorematico
 differat. 209.2.a
 Infinium categorematicum nec datur actu, nec dari
 potest. 210.1.c.& 2.a
 Infinium categorematicum in rebus creatis sic im-
 plicat, vt nec à Deo ipso produci possit, vel in
 magnitudine, vel in multitudine, vel in inten-
 sione. 212.2.c.& seqq.
 Infiniti categorematici possibilitas rationibus minùs
 efficacibus præcluditur. 213.1.8c 2
 Afferuntur rationes efficaciores. 214.1.8c 2
 Soluuntur rationes probantes possibilitatem infiniti
 categorematici. 215.1.8c 2
Influxuum cælestium varij effectus. 297.1.c.d.e
 Influxus corporum cælestium in hæc inferiora per-
 petuus, operaturque tum innumera, tum mirabi-
 lia. 298.2.d.e
 Influxus cælestis in hæc inferiora à solis sideribus
 deriuatur. 296.1.b.c
 Influxus cælestis principium actuum quodnam
 ibid.1.d
Instrumenti multiplex diuisio. 144.2.c
 Instrumentum potest agere independentè ab agente
 principali. 145.1.a
 Instrumentum quod agit vt virtus alterius, non est
 semper ignobilius suo effectui. ibid.b
 Instrumentum non debet necessariò continere effe-
 ctum vt quod, sed sufficit quod illud contineat vt
 quo. ibid.1.d
 Instrumentum coniunctum semper agit in virtute il-
 lius cause per quam mouetur ad agendum. 145.2.d
Insula fluitantes aliquando visæ. 308.2.d
Intellectio definitur: & quare eius terminus dicatur
 verbum mentis. 512.2.d.e
 Intellectio quælibet quadiu anima informat corpus
 sit per conuersionem ad phantasmata. 513.2.c.d
 Intellectio non causat actum voluntatis. 519.1.d.e
Intellectuum quodlibet necessariò est volituum. 517.
 2.d
 Intellectus quomodo possit plura simul intelligere, &
 plures actus elicere. 515.1.d.e.& seqq.
 P P P 2 Intellectus

Index Rerum

Intellectus proprio & directo conceptu cognoscit
singularia materialia. 509.2.b
Intellectus quomodo cognoscat accidentia sensibi-
lia & insensibilia, & substantias materiales, &
imateriales. 510.1.c. & seq.
Intellectus necessariò requirit species, tum ad me-
moriã actuum præteritorum, tum ad primam
cognitionem obiectorum, etiam præsentium.
511.1.c
Intellectus agens an sit aliquid homini extrinse-
cum, & an distinguatur ab intellectu possibili.
512.1.b.c
Intemperantia quid sit. 582.2.a
Intemperantia vitium est maximè probrosum, infame,
ac homine indignum. ibid.2.c
Intemperantia à Philosopho vitium puerile dicitur.
ibid.e
Intensio qualitatis quomodo contingat per reflexio-
nem. 337.1.d
Intensio qualitatis quid sit. 332.1.d
Intensio qualitatis quomodo fiat. 333.1.b.c
Intensionis qualitatum gradus omnes ita sunt ho-
mogenei, vt solo numero inter se differant. 334.
1. b
Intensio qualitatis an necessariò fiat per morulas,
an verò continuè successiue absque vlla inter-
ruptione possit fieri. ibid.2.c. & 335.1.a
Intentionis nomen apud Dialecticos quid significet.
5.1.c
Intentiones secundæ obiectiue in nullo vero sensu
possunt dici obiectum Logicæ. ibid.2.a
Instantiæ variæ circa hoc afferuntur & resoluuntur.
158.1. & 2
Ira definitio iuxta Philosophum. 571.2.c
Ira quomodo differat ab odio inimicitia, & sim-
plici desiderio. 572.1.b.c.d
Ira tres species, eiusque causæ omnes reuocantur ad
iniuriam & contemptum. ibid.d.e
Ira effectus plures ac perniciosissimi. ibid. 2.
d. e
Iracundia vitium est capitale mansuetudini oppo-
situm per excessum, cuius tres sunt species, & filia
sex. 587.2.d.e
Iracundiæ peccatum grauissimum. ibid.
Iridis encomia. 387.1.b. & seqq.
Iris naturale est, non miraculosum opus. 387.
2. b
Iridis causæ, & quando à nobis videatur. ibid.
d. e
in Iride quid videatur, fusè explicatur. 388.1. a.
b. c
Iridis colores præcipui quatuor; sed tantum sunt
apparentes. 389.1.a
Iris ferè semper semicircularis est; interdum au-
tem, sed rarò perfectè sphericus, & quare. 389.
2. b
Irides plures eodem tempore simul possunt apparere.
390.2.d
Iridis reflexæ communis locus est nubes soli oppo-
sita. ibid.2.e
Irides frequentiores in autumnò quàm in aliis tem-
pestatibus. 391.1.b
Iridis significatio alia naturalis, alia ex instituto.
ibid.1.d
Iridis duo effectus præcipui. ibid.1.c
Index nunquam capite damnare potest innocentem
contra propriam conscientiam. 600.2.d.e
Et quid in causis minoribus, quando non potest
accusatores falsitatis conuincere. 601.1.c
Iudicium mentis humanæ fœtus, quando tale dica-
tur, & quando enunciatio. 42.1.d

Iudicium practicum potest esse verum, vel fal-
sum. 54.2.c
Iudicium illatiuum est tota essentia syllogismi. 63.
1. c
Iudicium temerarium quid sit, & eius malitia. 600.
1. d. e
Iudicia temeraria quomodo excusentur à gravi pec-
cato. ibid.2.b
Iudicij actus distinguitur à conceptu prædicati, &
subiecti. 46.2.c
Iudicij actu non vniuntur physicè conceptus præ-
dicati & subiecti. 47.1.b
Iudicium in recto & essentialiter quid sit. ibid.
2. b
Iupiter planeta comites habet quatuor, secundum re-
centiores Astronomos. 288.2.d
Iuris nomen quid significet vbi sermo est de iustitia.
592.2.e
Ius & iustum prout pertinet ad iustitiam, & est eius
obiectum, quidnam sit. 594.2.c
Iustitia vniuersim sumptæ definitio. 592.1.c
Iustitia legalis quid sit ex mente Philosophi. ibid.
2. a
Iustitia strictè sumpta quomodo definienda. ibid.
c. d
Iustitiæ quidditas & tota definitio. 593.1.c
Iustitia Dei ad homines, & hominis ad Deum pro-
priè nulla esse potest. ibid.
Iustitiæ materiale obiectum, & ei oppositum vitium
quodnam. 593.1.d.e
Iustitiæ vniuersim sumptæ diuisi in proprias spe-
cies. ibid.2.b.c
Iustitia commutatiua quænam sit. ibid.2.c
Iustitiæ partes potentiales & integrales quænam.
594.2.a. & seqq.
Iustitiæ partes potentiales & virtutes annexæ quæ-
nam. 602.1.b.c
Iustum, quod pro lege sumitur, aliud est naturale,
aliud positium. 595.1.c.d
Iustum aliud ex Philosopho, quod vocatur bonum
& æquum. ibid.e

L

Lapis Philosophicus quis. 124.1.a
Lapidis Philosophici conficiendi modus ex Ter-
nelio. ibid.e
Leuitatis definitio. Vide in verb. *Gravitas*.
Leuitas ignis differt essentialiter & specificè à leui-
tate aeris. 307.2.c
Leuitas & gravitas elementorum sunt qualitates
simplices & omnino indiuisibiles. 308.2.e
Leuia & graui in proprio loco nec grauitant in
actu secundo, nec leuitant. 311.1.b
Experientiæ contrariæ ad hoc referuntur, & expli-
cantur. ibid.
Liberalitatis actus principalis quidnam. 578.2.b
Liberalitati opposita vitia quænam. ibid.1.a
Libertas humana non lœditur ex determinata veri-
tate propositionum de futuro. 61.2.d
Libertas humani arbitrij asseritur. 57.2.b
Libertatis duplex definitio. 555.1.b. & 2.c
Libertas formalis est sola indifferentia actiua. ibid.
1. d. e
Libertatis alia vera definitio. 556.1.c
Libertas actus quid sit. ibid.2.a
in Loco essendi modus triplex. 224.1.a
in Loco sunt quæcumque existunt, siue spirituales
sint, siue corporalia. ibid.e
in nullo Loco extrinseco nulla res esse potest. ibid.
2. b

Locus

Notabilium.

Locus propriè ac philosophicè sumptus, quomodo definiatur. 217.1.b
 Loci philosophicè sumpti proprietates est immobilitas. ibid.2.b
 Loci variæ aliæ proprietates. 218.2.b
 Logica prima pars Philosophiæ, eiusque commendatio. p.2.in prolog.
 Logica *λογικὴ τῆς ἀληθείας*, meritò dicta. p.3.init.
 Logica definitio. ibid.col.1
 Logica pro obiecto, habet tres mentis operationes. 7.2.b
 Logica formale & ad æquatum obiectum. 9.2.c
 Logica triplex diuisio variè à Doctoribus explicata. 10.2.c.d
 Logica, tum vtens, tum docens vnicus est habitus. 11.2.c
 Logica docens non est ars, sed vera, & propriè dicta scientia. 12.1.d
 Logica vtens præcisè sumpta non est scientia. 13.1.b
 Logica non est simpliciter speculatiua, sed aliquo modo practica. ibid.2.c
 An nullo modo sit speculatiua. 14.1.b
 Loquutio quid sit. 479.1.c
 Loquutionis humanæ instrumenta. ibid.1.d.e.& seq.
 Lumen est vera qualitas corporea, diaphano inherens ad modum aliorum accidentium: & de illo veterum sententiæ. 464.1.d.e
 Lumen est in subiecto. ibid.2.b
 Lumen non est species duntaxat intentionalis, sed vera qualitas realis; & quomodo definiatur. 465.1.d
 Luminis proprietates. ibid.2.d
 Lumen vnum intensius à pluribus corporibus luminosis producitur. 466.1.d
 Luna motus sex. 295.1.c
 Lunaris periodus circa periodum ex nouis Astro-
 nomis. 295.2.a
 Vide in verb. *Influxus*.
 Lunæ magnitudo quæ. 288.2.e
 Lunares maculæ quid sint. ibid.
 Lunæ eclipsis vnde oritur. 288.2.b
 Luna minus lucet quando est plena. ibid.c
 Luxuria vitium est speciale oppositum castitati; cuius filia internæ octo sunt, externæ quatuor, & sex species. 585.1.d.c.& 2.a.& seqq.

M

Magia quid sit. 125.2.d
 Triplex eius species. ibid.e
 Magia naturalis miracula. ibid.& 126.1.a
 Magia artificialis quid sit. ibid.2.c
 Magnanimitatis generatim sumptæ definitio. 576.1.c
 Magnanimitas specialis quid sit. ibid.
 Magnanimitati opposita vitia quænam. 577.1.c
 Magnanimus vir qui dicatur. ibid.1.b
 Magnes multa mirabilia continet, de quibus magis mirari licet, quàm probabiliter philosophari. 329.1.d
 Magnes vnde dictus, & vnde aduehatur. ibid.
 Magnetis varij & mirabiles effectus. ibid.& seq.
 Magnificentiæ quid sit, & quinam eius actus. 577.2.c.d.e
 Magnificentiæ opposita vitia quæ. 578.1.d
 Magnifici viri proprietates. ibid.2.c
 Magnitudinis & paruitatis terminus duplex. 445.1.d
 Malitia bonitati transcendentali opposita quid sit, & quotuplèter diuidatur. 669.1.c
 Manna quid sit, & quàm parum differat à melle. 382.2.d.c
 Mansuetudo quænam virtus sit, eiusque traditur definitio. 587.1.b.& seqq.
 R.P. de Rhodes curs. Philosoph.

Mansuetudinis materia sunt actus omnes iracundiæ tum interni, tum externi, vt moderandi. ibid.2.b
 Mare quid sit. 392.2.d
 Eius diuisio. ibid.e
 Maris tres præcipuæ proprietates. 393.1.b
 Maris falsedo vnde. ibid.d.e
 Maris effectus varij. 393.2.d
 Maris tres perpetui motus. ibid.2.c
 Maria in quibus nullus, vel perexiguus apparet æstus: & in variis variis. 394.1.c
 Vide in verb. *Æstus*.
 Martis planetæ magnitudo & situs, & cunctus designatur. 288.2.c
 Materia primum principium & basis generationum. 96.2.c
 Materiam primam dari in rebus corporeis, quæ sit pars compositi naturalis, & subiectum primum mutationis, probatur. 97.1.a
 Materie primæ definitio traditur. ibid.2.b
 Materie primæ tria prædicata, & varia eius nomina. ibid.d.e
 Materia prima est potentia passiuæ. 98.1.b
 Materia prima ita est potentia, vt eius differentia essentialis sit ratio potentie. 99.1.b
 Materia prima est pura potentia passiuæ, non obiectiua. ibid.2.c
 Materia habet existentiam propriam distinctam ab existentia formæ, & ab ea independentem. 100.1.c.& 2.b
 Materia prima non est natura secundum potentiam vniuersalem & remotam, sed secundum potentiam particularem. 120.2.d
 Materia prima diuinitus potest separari ab omni forma substantiali & accidentali, licet non possit naturaliter. 101.1.c
 Materie conseruatio sine omni forma supponit miraculum separationis; sed non est ipsa nouum miraculum. ibid.2.c
 Materia prima appetitum habet naturalem ad omnes formas, non simul & collectiue; sed sensim & diuinsiue. 102.2.d
 Materia prima omnium corporum corruptibilium sublunarium, est vnus tantum speciei; & an sit possibilis alia. 103.2.c.d.& seqq.
 Materie cognoscibilitas quid. 104.2.a
 Materia prima est ingenerabilis, & incorruptibilis. ibid.b.c
 Medium quid sit, & quotuplex. 547.1.c.d
 Medium rationis est obiectum virtutis moralis. ibid.2.b
 Medium demonstrationis debet necessariò conuenire prædicato & subiecto conclusionis. 81.1.c
 Medium necessarium quid sit. ibid.1.d
 Medium in demonstratione debet esse causa cognoscendi prædicatum conclusionis. ibid.2.a
 Medium demonstrationis propter quid, sufficit quod sit causa virtualis conclusionis. ibid.2.b
 Mellis variæ utilitates. 382.2.c.d
 Mel quid sit, & vnde colligatur. 382.1.c
 Mellis materia, & variæ eius species. ibid.1.c
 Mellis virtutes. 382.2.b
 Mel optimum in imo. ibid.2.b
 Memoria definitio & varia acceptio. 516.1.d.e
 Memoria duplex in homine. ibid.
 Memoria plurimis etiam brutis inest; sed maior, & validior est in homine. ibid.& 2.b.c
 Memoriae adiumenta varia. 517.1.a
 in Memoria quatuor adsunt mirabilia. ibid.d.e
 Memis operationum ternarius. 513.1.a
 Vide in verb. *Intellectio*.

Index Rerum

Mercurij planetæ situs secundum Thyconem & veteres Astronomos. 288.2.e
Mercurij magnitudo. 289.1.b
Metaphysica scientiarum omnium naturalium princeps, & varia eius encomia. 606.in prologo.
Metaphysica nomina quatuor apud Philosophum. ibid.1.b
Metaphysica obiectum materiale proprium ac primarium quoddam. 618.1.e
 Eius obiectum adequatum. ibid.2.d
Metaphysica utilitas ad alias scientias acquirendas, & varia eius munera. 619.2.d.e
Metaphysica est vera & perfectissima scientia, proprie sapientia, pure speculativa, & omnino vna. 620.1.b.c.
Meteora varia quæ vulgò imagines aëreæ vocantur. 392.1.d.e.
Meteori materia alia proxima, alia remota. 371.1.c
Meteororum causa præcipua quænam. 372.1.c
Meteora in tribus locis sunt. ibid.2.c
Meteora quatuor quæ in aëre sunt. 373.1.e
Meteora cometis similia, aut cometa minus proprie dicti aliquando apparent in aëre. 373.2.d
Meteora ignita quænam in suprema regione aëris appareant. 378.2.c
Meteora ignita secundæ regionis aëris quænam. 379.1.a.
Meteora ignita infimæ regionis aëris. ibid.1.b
Metus siue gravis, siue levis mali tantum reddit opus inuoluntarium secundum quid. 551.2.a
Mixtio vera substantialis datur à parte rei, & quomodo fiat. 357.1.c
Mixtio definitur iuxta Aristotelem. 358.1.c
Mixtio impropria quid sit. ibid.2.b
 in Mixtione liquidorum aliquando fit mutatio substantialis, aliquando non. ibid.c
Mixta quælibet non sunt apta ad alimentum viuentis. 434.1.a
Mixta quælibet propriam habent formam distinctam à formis elementorum. 368.2.c
Modestia quænam virtus sit; & quinam proprij eius actus. 591.2.b
Modestia virtus tessera christianitatis. ibid.
Modus sciendi quoduplex. 62.b
 Negatur esse obiectum Logicæ. ibid.
Montes & altiora loca cur magis niuosa. 38.1.c
Montes supremam aëris regionem transcendentes. 372.2.d.
Monstri traditur definitio & explicatur. 181.2.a.b
Monstrorum variæ species referuntur. 182.1.a.b. & seqq.
 Eorum causæ variæ. ibid.e. & 2.a
Monstrorum variæ genera. ibid.2.e
Moralis Philosophiæ laudes ex doctrina Aristotelis. 530.in prologo.
 Vide in verb. *Ethica*.
Moralis actus quid sit. 556.2.c.d
 ad Moralitatem cuiuslibet actus duæ requiruntur conditiones. 557.1.e
Moralitas actus est connotatio conformitatis, vel difformitatis cum recta ratione. ibid.2.b
Moralitatis adequata diuisio. ibid.2.e
Moralitas actus vnde petenda. 558.2.d
Mors si non ad nos, nos ad illam pertinemus. 443.2.c.
Mortis definitio & inevitabilitas. 444.1.c.d
 Mors inevitabilis cuiuslibet viuenti, tum ab extrinseco, tum ab intrinseco. ibid.d.e
 de *Morte* primo doctrina Aristotelica. 254.1.a
Morus definitur ex Aristotele. 240.1.b
 Explicatur definitio. ibid.1.e

Motus est actus imperfectus. ibid.
 Motus, actio & passio quoties simul sunt, non distinguuntur realiter inter se. 240.2.e
 Motum distingui conceptibus ab actione & passione ostenditur ex doctrina Philosophi. 241.1.b
 Motus proprie dicti, proptè mutationem distinguuntur, tres tantum sunt species. 241.1.a
 Motus primariò specificatur à solo termino formali ad quem, secundariò ab agente. ibid.2.e
 Motus in vnitatem numerica constituitur per vnitatem termini ad quem, subiecti, temporis, & agentis totalis. 241.2.e
 Motus verè successiuus & continuus, qui non fit per motulas interruptas, datur. 244.1.b
 Motus successio vnde oriatur. ibid.1.a
 Motus in quolibet animali duplex. 499.1.b
 Motus continuus fertur in totum vt finitum. 199.2.c.
 Motus elementorum cur velocior in fine quam in principio; non sic motus projectorum: variè afferuntur opinioniones. 310.1. & 2
 Motus quomodo sint contrarij. 245.1.a
 Motus velocitas & tarditas quomodo definiuntur. Vide in verb. *Velocitas*, & *Tarditas*. 317.1.a
 Motus reflexionis quomodo fiat. 296.2.b
 Motu cœli cessante quid fieret in inferioribus corporibus. 233.2.b
 Motus cœlorum est motus simplex. 292.1.e
 Vide in verb. *Cœlum*.
 Motuum secundum velocitatem & tarditatem variè comparatio. 246.1.c
 Motus diuersæ speciei atomæ quomodo possunt inter se comparari. ibid.2.a.e
 Motum localem verè proprium dari contra impugnationes Zenonis verè ostenditur. 247.2.d
 Motus localis est entitas modalis distincta realiter à loco & à mobili. 248.1.d
 Motum localem proprie dictum fieri in instanti, implicat etiam diuinitus. 249.1.c
 Motus localis variè diuisiones. 250.1.c
 Motus directus & reflexus qui sunt. 252.2.c
 Motus reflexi modus quadruplex. ibid.
 Motus reflexi causa quæ. ibid.d
 Motus violenti reflexi causa. ibid.e
 Motus directi naturalis, & reflexi violenti causa quæ. 253.1.b
 Motus localis est productiuus caloris in omni corpore apto ad eum suscipiendum; frigoris autem tantum per accidens. 254.1.c
Mundus rectè templo comparatur. 255.2.b
Mundus habet veram causam à qua sit productus, tum secundum se totum, tum secundum singulas suas partes. ibid.2.a
Mundi causam effectiuam Deum esse naturaliter demonstrari potest. 256.1.b
Mundi dependentia à Deo variis exemplis explicatur. 262.1.c
Mundus creatus in tempore. 266.2.e
Mundus quoad corpora mixta non est factus in instanti: vbi de mense & die creationis eius. ibid.2.b. & seqq.
Mundi creatio per opus sex dierum describitur. 267.1.a. & seqq.
Mundus sibi relictus potest durare in æternum sine speciali villo Dei miraculo, cum solo concursu generali. 267.2.b
Mundus sublanaris quomodo sit interiturus quoad mixta & quoad corpora simplicia. ibid.2.c
Mundi definitio, diuisio, partes materiales, effectuales, & formales. 274.1.a. & seqq.
Mundi

Notabilium.

Mundi pulchritudo, & quadruplex eius perfectio.
174.2.a.& seqq.
Mundi unitas adstruitur, pluralitas impugnatur. 275.
1. & 2

N

Natura substantialis habet rationem formæ re-
spectu suppositi. 674.1.d
Natura, substantiæ, hypotasis, suppositi, & per-
sonæ nomina quid significant. 672.2.c.d.e
Natura aliqua an possit diuinitus conseruari sine om-
ni substantia. 676.1.b
Natura vniuersalis in pluribus indiuiduis existens,
est materiale vniuersalis. 646.1.d
Natura quæ denominatur vniuersalis, in triplici sta-
tu potest considerari. ibid.c.& 2.a
Naturæ vniuersales dantur, siue realiter à parte rei,
siue per intellectum. 648.1.d.e
Natura vniuersalis formaliter nulla datur à parte rei,
sed fundamentaliter tantum, & potentia. 650.1.e
Naturam creatam vnā, quæ sit in pluribus, impli-
cat dari à parte rei. 651.1.a.& seqq.
Natura in statu puræ essentia, neque vniuersalis est,
neque singularis. 652.1.a
Natura secundum se quid sit, & quid natura positi-
uè vniuersalis. ibid.b.c
Natura secundum se est vniuersalis negatiuè. ibid.2.b
Natura sit vniuersalis per solam operationem intel-
lectus. 653.2.c
Natura per intellectum sit vna, & communicabilis
pluribus. 654.1.b.& seqq.
Natura vna per solam abstractionem fit apta inesse
pluribus. 659.1.a
Naturæ & artis comparatio ratione conuenientia, &
disconuenientia. 122.1.c
Naturæ definitio. 119.1.c
Naturæ conceptus essentialis quis. ibid.2.c
Naturale, nomen variè accipitur. 121.1.c
Naturale propriè loquendo quomodo definiendum.
ibid.
vt Naturale sit aliquid quæ requirantur. ibid.2.d
Nebula propriè dicta quid sit. 382.1.a
ex Nebulis factæ tenebræ Egyptiacæ. ibid.b
Necessarium quid sit, & quod duplex. 60.1.e
Necessitas duplex. 142.2.b
Necessitas ad agendum duplex. 69.1.c
Nix quid sit, & vnde formetur. 381.1.a
Niuis proximè casuræ signa & effectus varij. ibid.
c.d.
Nominis definitio. 46.1.a
Nubes quid sit. 379.1.c
Nubes aliæ secundæ, aliæ steriles. ibid.2.e
Nubium colores tantum apparentes sunt, & vnde
oriuntur. ibid.
Nubium figura & motus. 380.1.a
Nutritionis necessitas oritur tum ex causis extrinse-
cis, tum intrinsecis. 435.1.c.& 2.a.b
Nutritiua potentia nunquam quiescit ab opere
quandiu viuens viuunt. 436.2.a
Nutritio quid sit. ibid.2.b.c
Nutritio & augmentatio sunt continuè successiue,
non per morulas interruptas. 437.1.c
Nutritiua potentia quidditas quæ. 438.2.e
Eius organum. 439.1.a

O

Objectum intelligibile dupliciter sumi potest.
421.1.d
Objectum adæquatum intellectus quodnam, 508.2.d

Vide in verb. *Intellectus*.

Objectum materiale indiuisibiliter existens non po-
test cognosci ab vilo sensu naturaliter; bene ra-
men diuinitus. 457.2.d

Vide in verb. *Potentia*.

Objecti nomen quid significet. p.3.col.2
Objectum scientiæ aliud formale est, aliud materia-
le. ibid.
Objectum materiale duplex est. ibid.in fin.
Objectum formale triplex. p.4.1.a
Objectum scientiæ aliud adæquatum, aliud inad-
æquatum. ibid.b
Objectum scientiæ quid sit. 607.1.b
Objectum cuiuslibet scientiæ aliud est materiale,
aliud formale. ibid.1.b.c
Objectum formale triplex in qualibet scientia distin-
gui solet. ibid.d.e
Objectum aliud adæquatum, aliud inadæquatum.
607.1.e.& 2.a.& seqq.
Objecti adæquati cuiuslibet scientiæ condiciones
quinque necessariò requisitæ. 608.1.c.& seqq.
Oculorum encomia. 463.1.d
Oculi tota fabrica describitur. 471.2.a.& seqq.
Oculorum tunica septem. 472.2.a.& seqq.
Eorum humores quinam. ibid.2.e & seqq.
Oculi breuior descriptio. 473.1.b
Oculorum variæ proprietates. 474.2.c.& seqq.
Ody natura, causæ, effectus & remedia. 566.1.d
Odores soli aliquo modo confortant viuens, non nu-
triuunt. 433.1.e
Odoris definitio ex Aristotele, quæ recta probatur.
482.2.a.& seqq.
Odor vnde oriatur. ibid.2.e
Odorum causa effectiua quænam. 483.1.b
Odoratus organum describitur. 483.2.a.& seqq.
Cur fiat cum respiratione. ibid.2.d
Operatio mentis vt dirigibilis non est objectum ad-
æquatum Logicæ. 8.1.e
Operationum mentis reconditio artificiosa quid. ibid.
2.e
Operatio mentis vt directiua non est objectum for-
male Logicæ. 9.1.b
Opposita definiuntur. 41.1.c
Oppositorum quatuor species. ibid.e
Opposita priuatiuè quid sint. 41.2.b
Quid opposita contradictoriè. ibid.
Orationis definitio secundum D. Damascenum. 603.
2.e
Ossa & dentes quamvis non sentiant, animata tamen
sunt. 431.2.c.
Ossium mirabiles differentiæ, numerus, & coniu-
cturæ. 427.1.b.c

P

Pacti definitio traditur. 599.1.b
Pandias lapillus vnus & plures. 21.2.c
Parelij etymologia, & definitio. 491.2.a.b
Quomodo contingat, & quid in eo videatur. ibid.1.
Parelia manè aut serò, tardè autem in meridie appa-
rent. ibid.2.d
Pareliorum numerus, & præfagia. ibid.e
Parniatis terminus in viucentibus: Vide in verb.
Magnitudo.
Passio, motus & actio quomodo distinguantur,
quando simul sunt. 246.2.c
Passionis nomen tripliciter sumi solet. 559.2.c
Passio quid sit. ibid.d.e
Passiones vniuersim dupliciter diuidi possunt. 560.
1.d
Passionum adæquata diuisio. ibid.1.e
Passionem

Index Rerum.

- Passionem vndecim. 561.1.b
 Passiones appetitus concupiscibilis, & irascibilis
 quanam. ibid.2.a.b
 Passionibus vehementer immutatur tum corpus,
 tum animus. ibid.2.d.e.& 562.1.b
 Passionum contrarietas, bonitas & malitia. 562.
 2.b.
 Passiones in quolibet animali esse possunt, etiam in
 homine sapiente. 563.1.c
 ad Passiones pronitas vnde. ibid.1.e
 Passionum remedia. ibid.2.b
 Patientia virtus quid sit. 578.2.e
 Patientia opposita vitia duo. 579.1.e
 Patientia necessitas ex Scriptura. ibid.1.b
 Penetratio corporum naturaliter est prorsus impossi-
 bilis; & quomodo possibilis sit supernaturaliter.
 225.1.a.
 Penetratio duorum corporum seruantium suam ex-
 tensionem naturalem dari potest diuinitus. ibid.
 2.c.
 Perseuerantia definitio. 579.2.c
 In quo differat à constantia. 580.1.a
 Perseuerantia vitia opposita duo. ibid.
 Philosophia praeclara commendatio, dignitasque hu-
 ius scientiae. p.1.in proem.
 Philosophia ipsamet est sapientia, & quid ex etymo.
 ibid.p.2.
 Philosophiae partes, earumque obiecta. ibid.
 Philosophia hortu comparata. ibid.in prolog.
 Physica commendatio. 91.in prologo.
 Physica nomen. ibid.col.1
 Physica obiectum materiale. 92.1.b
 Formale quodnam. ibid.d
 Physica est scientia speculativa ab aliis distincta,
 etiam à Metaphysica. 93.1.a.& seq.
 Planeta omnes mouentur circa terram excentricè.
 294.1.b.
 Planetarum motus excentricus quis. ibid.c.d.e
 Planeta omnes sicut sol mouentur in epicyclis.
 294.2.b.
 Pluuia quid sit. 380.1.b
 Pluuiae tres species. ibid.1.c
 Pluuiae causa efficiens. ibid.
 Pluuia cur guttatim decidat. ibid.1.d
 Pluuiae imminenti signa plura. ibid.
 Pluuiae variae prodigiola, & quomodo formentur.
 380.2.b.& seqq.
 Possibile quid sit, & quomodo res aliqua denomine-
 tur possibilis. 636.1.c.d.e
 Possibilitas rerum fundamentalis & primaria in quo
 consistat. ibid.2.c.d
 in Potentia mortice animalium veri dantur habitus.
 523.2.c.
 Potentia motrix in quolibet animali datur; & quo-
 modo inchoet actionem. 499.c.d
 Potentiae motricis definitio. ibid.
 Vide in verb. Facultas.
 Potentia triplex à Philosophis distinguitur. 98.1.c
 Potentia materiae tripliciter diuiditur. ibid.1.e
 Potentia materialis quae adaequatè attingat rem spi-
 ritualem, implicat etiam diuinitus. 456.2.c
 Potentia nulla materialis potest supernaturaliter,
 aut obediencialiter cognoscere obiectum vllum
 spirituale. 457.1.e
 Praefiones obiectivae an admittendae: vbi variae ad
 hoc sententiae. 620.2.2.& 621.1.a.& seqq.
 Praefiones obiectivae, per quas intellectus cognos-
 cit vnam perfectionem intellectus non cognita
 altera, verè sunt admittendae. 622.col.1.& 2
 Praecognitio quid sit. 78.2.d
 Praecognitiones quinque. ibid.2.e
 Praecognita quid sint.
 Praecognita de subiecto. 79.1.a
 Quae de praedicato. ibid.1.a
 Praecognitiones duae tantum vniuersaliter necessa-
 riae. ibid.
 Praedicari mediata & immediata quid sint. 79.2.a
 Praedicabile definitio. 27.1.b
 Praedicamenta commodè ac rectè decem numeran-
 tur; sed haec diuisio non est ita rigorosa, vt plu-
 ra non potuerint poni, & pauciora. 680.1.e.& 2.
 2.a.b.
 Praedicabilitas vniuersalium quid sit. 661.1.a
 Praedicabilitas vniuersalis non est eius essentia, sed
 vera eius proprietas. 661.1.a
 Praedicatorum diuisio. 36.1.d
 Praedicatorum essentialium regulae duae. 37.1.a
 Praedicatum demonstrationis à priori potissime, &
 non potissime quodnam. 80.1.e.& 1.a
 Praedicatum essentiale metaphysicum habet veram
 causam extrinsecam, per quam necessariò conue-
 niat subiecto. ibid.
 Praedicatum aliquod essentiale potest demonstrari
 per causam extrinsecam subiecto. ibid.2.c
 Praemissa demonstrationis debent necessariò esse va-
 riae. 81.1.d
 Praemissa an sint veriores conclusione. 84.1.b
 Praemissa demonstrationis quomodo debent esse
 certae. ibid.1.c
 Praemissarum triplex gradus. ibid.2.e
 Praemissa demonstrationis naturalis debent esse cer-
 tae & euidentiae. 86.1.b
 Praemissa an debeant esse notiores conclusione.
 ibid.e.
 Praemissa cuiusvis demonstrationis non sunt semper
 notiores conclusione. ibid.2.a
 Praemissa quando propriae dicantur, & quando
 non. 87.1.c
 Praemissa demonstrationis propter quid debent esse
 aliquo modo immediatae. ibid.2.d
 Praemissa demonstrationis à priori, an semper sint
 per se notae. 88.1.c
 Praescientia diuina asseritur. 57.1.c
 Praescientiam diuinam non obesse libertati humanae
 ostenditur solutione difficultatum. 61.2.e.& seqq.
 Praescientia diuina libertati humanae non obest.
 61.b.
 Praesentia localis alia est absoluta, alia respectiva.
 220.2.c.
 Praesentia ad locum non est aliquid distinctum à re
 locata. 221.1.a
 Vide in verb. Ubicatio.
 Praesentia localis multiplex simul est naturaliter im-
 possibilis; diuinitus tamen potest aliquid simul
 esse in pluribus locis totalibus, tum distantibus,
 tum continuis. 227.1.c.d.e
 Praesentia localis etiam circumscriptiva vniuersi po-
 test multiplicari diuinitus. 228.1.a
 Principia communissima in omni demonstratione
 reperiuntur. 87.1.d
 Principij nomine quid intelligendum in demonst-
 ratione. ibid.
 Principiorum genus duplex. ibid.
 Principia communissima possunt esse praemissa de-
 monstrationis à priori, non autem à posteriori.
 87.2.b.
 Principia pluribus scientiis communia possunt esse
 praemissa demonstrationis, etiam à priori. ibid.
 2.c.
 Principium proximum causandi materiae & formae
 est illarum entitas. 240.1.e
 Principij physici in communi definitio. 94.1.d
 Principij

Notabilium.

Principij vt sic conditiones. *ibid.e*
 Eius differentia à causa. *ibid.2.b*
 Principiorum physicorum definitio Aristotelica. *ibid.& 96.1.a.b.c*
 94.2.a
 Principia physica quanam secundum veteres. 95.2.
 b. c. d
 Principiorum physicorum numerus ex doctrina Aristotelis. *ibid.& 96.1.a.b.c*
 Prioritatis quatuor genera. 133.2.e
 Prioritatis quatuor modi. 42.1.a
 Priuatio alia actualis, alia virtualis. 106.1.d
 Priuatio quando principiet. *ibid.*
 Priuatio principiat in instanti quo primum non est. 107.2.c
 Priuatio definitur. 105.1.c
 Quotuplex sit. *ibid.e*
 Priuatio & negatio sunt purum nihil, nec possunt vocari entia realia negatiue. 105.2.a
 Priuatio principium est cuiuscumque generationis naturalis. 106.1.b
 Proiectorum motus tripliciter tantum explicari potest. 250.2.2
 Proiecta vnde qualitatem quā impellantur, accipiunt. *ibid.2.d*
 Propositionum insolubilium quatuor genera. 56.1.b. & seqq.
 Sunt simpliciter impossibiles. *ibid.*
 Propositio de futuro contingenti, quomodo determinatè vera. 58.1.a
 Propositio modalis dupliciter & fieri, & sumi potest. 48.2.d.e
 Propositio de omni quid sit. 84.2.c
 Propositiones per se quatuor habent modos. 85.1.e
 Propositio de prædicato vniuersalissimo quid sit. *ibid.2.c*
 Propositiones æternæ veritatis, tum formales, tum obiectiue aliquæ reuerà dantur. 63.4.2.b
 Et in quo fundetur illarum veritas. 635.1.a
 Propositio immediata quid sit. 87.2.e
 Duplex est. *ibid.*
 Propositio immediata secundum quid duplex. 88.1. b
 Propositio per se nota quid sit. *ibid.1.d*
 Propositiones veræ obiectiue alia notæ secundum se, alia notæ secundum nos. *ibid.2.a*
 Propositio de præterito & præsentis habet indeterminationem potentialem. 58.1.a
 Propositiones de futuro contingenti quomodo sint veræ & falsæ. *ibid.*
 Propositiones de futuro conditionato eodem modo veræ sunt aut falsæ, ac propositiones de futuro conditionato. 59.2.d
 Propositiones de futuro sunt etiam necessariæ necessitate consequenti. *ibid.*
 Proprium definitur. 35.1.a
 Proprium quatuor modis sumi potest. *ibid.*
 Proprium est prædicabile de pluribus. *ibid.b*
 Cur prædicetur necessariò. *ibid.c*
 Proprium aliud separabile, aliud inseparabile. *ibid.e*
 Prudentia virtus est intellectus, & in quo ab arte differat. 548.2.a.b.c
 Pruina quid sit, & vnde gignatur. 381.2.e
 Pulmonum descriptio, figura, & munus. 480.1.c.d
 Pygmæi ex Pygmæis non sunt monstra; ex aliis hominibus nascentes monstra sunt. 181.2.c

Q

Qualitas quomodo intenditur per antiperistasin, quæ violenta est subiecto. 339.1.b
R.P. de Rhodes curs. Philosoph.

Qualitas quæ naturalis est subiecto sit robustior per antiperistasin. *ibid.1.e*
 Qualitas definitur. 40.1.d
 Qualitatis quatuor species. *ibid.*
 Qualitas intensior an possit produci in passo quàm sit in ipso agente, ratione densitatis, & molis materię. 324.1.b
 Qualitates occultæ per quas sidera influant in sublunaria sunt admittendæ præter lumen & motum. 296.1.e
 Qualitatis variæ definitiones. 683.2.c.d.e
 Definitio illius recta. 684.1.a
 Qualitatis tres proprietates. *ibid.b*
 Qualitas summum genus rectè diuiditur in quatuor species, quæ licet essentialiter impermixtæ sint, realiter tamen necessariò non distinguuntur. 684.1.c. & 2.a. & seqq.
 Qualitates elementares admittendæ sunt; & quæ illæ sint. 359.1.e
 Qualitates primæ sublunarium corporum propriæ definiuntur. 360.1.c
 Qualitates primæ, veræ, reales, & positiuæ quatuor sunt. *ibid.1.e*
 Qualitatum primarum definitiones ex Aristotele. 361.1. & 2
 Qualitates symbolæ diuersorum elementorum non differunt specie. 362.1.d
 Qualitates quæ sunt in elementis, & in mixtis eiusdem omnino sunt specie. *ibid.2.b*
 Qualitates omnes sunt aliquo modo actiue & productiue similis qualitatis; comparatione tamen caloris & frigoris, humiditas & siccitas rectè dicuntur passiuæ. 363.1.b
 Qualitates maximè restitui sunt minùs actiue, & e contra. *ibid.2.a*
 Qualitatibus solis primis & secundis conuenit contrarietas. *ibid.2.d*
 Qualitates ita sunt contrariæ in gradu intenso, vt in gradu remisso possint inuicem se comparari. 364.1. b
 Qualitates in aliquo subiecto existentes, in eo intenduntur, & remittuntur. 332.1.c
 Qualitates solæ capaces sunt intensiōis & remissionis. *ibid.e*
 Quantitas est in materia tanquam in subiecto inhesionis; in composito autem tanquam in subiecto denominationis. 354.2.c
 Quantitas quid sit. 40.1.c
 Quantitatis species. *ibid.*
 Quantitas prædicamentalis est sola quantitas permanens & continua: discretæ, & successiuæ non pertinet ad categoriam. 682.2.a
 Quantitatis variæ diuisiones. *ibid.b*
 Quantitas summum genus bene diuiditur in lineam, superficiem, & corpus. 682.d.e
 Quantitatis quanam proprietates. 683.1.b
 Quantitas est peculiare accidens distinctum realiter à substantia, & ab omnibus qualitatibus. 183.2. b
 Etiam seclusa cognitione mysterij sacratissimæ Eucharistiæ. *ibid.2.d*
 Quantitas impenetrabilitatem aptitudinalem propria differentia constitutiuam habet. 186.2.b
 Quantitatis variæ species afferuntur; eiusque diuisio in tres proprias species statuitur. *ibid.2.b.c.d*
 Quantitatis continuæ partes controuersiam obscuram constituunt. 187.1.b
 Quies in termino à quo an opponatur motui. 245.1. c
 Quies in puncto reflexionis in motu necessariò aliquid debet dari. 253.d

QQq

iii

Index Rerum

R

in *Raresfactione* nulla acquiritur nova quantitas,
in condensatione nulla amittitur. 343.1.b
*R*efractio alia propria, alia impropria, & quomodo
fiant. 344.1.c
*R*efractio & condensatio nunquam fiunt sine motu
locali omnium partium substantiæ quæ rarefit.
345.1.c
per *Raresfactionem* semper producitur nova extensio
totalis, & destruitur quæ prius erat in quantitate.
346.2.b
Raritas & densitas, saltem improprie ac late dictæ
sunt admittendæ in quantitate continua. 341.2.c
Raritas improprie dicta definitur. ibid.
Raritas & densitas quæ qualitates sint. 342.1.d
Raritas est extensio localis prout connotat parum
quantitatis & materiæ. 342.2.b
Raritas & densitas non fiunt per solum motum loca-
lem. 345.1.c
Reactio sæpe datur in alteratione, etiam secundum
eandem contrarietatem. 340.1.d
Reactio non semper datur defectu alicuius conditio-
nis requisitæ. ibid.1.e
Regressus in demonstratione est amplectendus. 89.2.a
Regressus proprie dicti definitio. ibid.b
Regressus demonstrationis quid habeat præter circu-
lum. ibid.2.d
Regressus faciendi methodus. 90.1.c
Relationis rectum & obliquum. 40.1.d
Relationis definitio. ibid.
Relatio categorica est verum ens reale. ibid.e
Relatio categorica an sit indistincta à fundamento.
ibid.2.b
Relationis secundum dici definitio, & eius discrimen
à relationibus secundum esse. 700.2.e
Relationes reales secundum dici, quæ nec sint rela-
tiones rationis, nec prædicamentales, nec trans-
cendentales, admittendæ sunt. 701.1.e
Relationis subiectum aliud proximum est, aliud re-
motum. ibid.2.e
Relationes categoricæ, aut quasi categoricæ, nullæ
sunt in Deo ad creaturas. 703.2.e
Relationis categoricæ cuiuslibet terminus debet esse
necessariò realis, actu existens, & realiter distin-
ctus à fundamento. 695.2.e
Relatio categorica non respicit terminum suum vt
categoricum, sed vt absolutum. 696.2.b
Relatio difficilis serui ad dominum ex Aristotele ex-
plicatur. 697.2.d.e
Relationis prædicamentalis summum genus quod-
nam, & quis eius conceptus. 698.1.b
Relationum varieg diuisiones. ibid.2.e
Relatio transcendentalis quid sit, & eius distinctio
duplex à categorica. 699.2.c.b
Relationes categoricæ transcendentales, verè reales
secundum dici, & secundum esse, admittendæ
sunt. 700.1.b
Relationum mira quædam referuntur. 685.1.b.c
Relationes diuinæ quænam, & quæ Dei relatio ad
creaturas. ibid.d.e
ad *Relationes* cognoscendas quarundam vocum ex-
plicatio. ibid.2.
Relationum triplex diuisio. ibid.2.e
Relationes categoricæ verè reales, & non fictæ per
intellectum sunt admittendæ. 686.1.c
Relationis definitio, & discrimen relationis catego-
ricæ à transcendentali. ibid.2.d
Relatio includit necessariò & essentialiter fundamen-
tum & terminum, & quomodo. 687.1. & 2

Relatio nec realiter, nec modaliter distinguitur à
fundamento & termino. 688.2.a
Relationis fundamentum, an sublato termino ma-
neat formaliter respectuum. 689.1.d
Relatio est formaliter aliquid respectuum, ratione
distinctum à fundamento & termino. 690.2.c
Relationum tria genera ex Aristotele. 691.2.e
Relationis diuisio in tria genera optima est. ibid.2.e
Relatio potest fundare aliam diuersæ, non eundem
rationis. 692.2.e
Relationi terminus essentialis est in obliquo & con-
notatiue. 693.2.d
Relationis extrinseca forma est terminus, qui non est
tota relatio. 694.2.b.c
Relatio non est extrinseca fundamento. ibid.
Relatio quomodo specificetur à termino & funda-
mento. ibid.b.c
Relatio multiplicatur numericè multiplicatis termi-
nis. 691.1.d
Religionis actus diuersi. 694.2.b.c
Religio virtus est specialis, moralium omnium pri-
ma & nobilissima. 602.1.d. & seqq.
Religionis obiectum materiale & formale, tum pro-
ximum, tum remotum quodnam. ibid.2.e & 603.
1.a.b
Religionis actus alij interni, alij externi. 603.1.d
Remissio qualitatis definitur. 332.1.d
Vide in verb. *Intensio*, & *Actio*.
Reminiscencia definitio. 517.1.c
Reminiscencia tres actus includit; & in quo à me-
moria differat. ibid.
Reproductio eiusdem numero rei semel corruptæ est
prorsus impossibilis. 355.1.b
Experientie varieg in contrarium afferuntur, quibus
satisfit. ibid.2. & 3
Reproductio corruptorum, tum permanentium, tum
successiuorum, diuinitus est possibilis. 356.1.c
Reproductio supernaturalis rei semel corruptæ, non
est secundum substantiam, sed solum secundum
modum extrinsecum. ibid.1.d
Res omnes non sunt pars materialis proximi, & di-
recti obiecti Logicæ. 42.a
Res creabiles quænam, & quæ de facto create sint.
259.1.c
Res creabiles diuinitus possunt effici per generatio-
nem. 259.2.c
Rerum permanentium, & rerum successiuarum in-
ceptio & definitio quænam. 261.a.c
Res omnes successiuæ necessariò incipiunt, & desi-
nunt extrinsecè. 262.1.b
Rerum generatio, & corruptio an potuerit esse ab
æterno. 268. & 269
Res successiuæ nulla potuit esse ab æterno. 270.1.e & 2.
a & seqq.
Resistere quid sit. 326.1.b
Resistentia alia actiua, alia passiuæ. ibid.c.d
Restituta potentia quid sit. ibid.e
Respiratio quid sit, & quænam causa eius efficiens
& finalis. 441.2.d. & seqq.
Restitutionis definitio, eiusque discrimen à sancti-
tione & solutione. 595.c.d
Eius necessitas. ibid.e
Restitutionis præceptum an positum, an negati-
uum. 596.1.a
Restitutionis obligatio ex duplici capite oritur, videlicet
ad restitutionem an teneatur qui extra contractum
alteri intulit damnum graue, & quid de illo qui in
officio, aut per falsum consilium damnatum intulit.
ibid.1.e. & 2.a. & seqq.
de *Restitutionis* materia varij casus pertractantur.
597.col.1. & 2.

Notabilium.

Res non interrogatus iuridicè, vel qui dubitat an interrogetur iuridicè, non tenetur aperire veritatem; & quid si sciat se interrogari iuridicè. 601.1. e. & 2. a. & seqq.
Risus quid sit, & unde causetur. 497.2.b
Risus dupliciter causari potest. ibid.2.c
Risus obiectum quoddam. 498.1.b
Ros quid sit, & ex qua materia fiat. 381.1.c
Ros unde defluat, & in quo anni tempore præcipue gignatur. 381.1.d
Roris effectus varij. ibid.e

S

Saccharum quid sit, & an sit meteorum. 383.1. a. b
Saccharum an antiquis fuerit cognitum. ibid. b. & seqq.
Sanguis & humores illi adiuncti prorsus sunt inanimati. 429.1.c
Sanguineum temperamentum serius ducit ad senectutem. 443.2.e. & seq.
Sanguis solus est proximum alimentum omnium membrorum. 434.2.b
Saporis definitio. 483.2.c
Sapor tria requirit. 484.1.a
Saturni planetarum supremi comites quot. 288.2.c
Scientia proprie dicta quid sit. 11.2.c
Scientia nulla datur perfecta de ente rationis, & puro nihilo. 79.2.b
Scientia de ente per accidens potest haberi, non autem de aggregato per accidens materialiter sumpto. ibid.d.e
Scientia & demonstrationis subiectum quoddam. 80.1.a
Scientia subalternata an idem sit obiectum ac scientia subalternantis. 615.1.c.d.e
Scientia subalternata quanam. 616.2.c
Scientia semper specificatur ab obiecto formali, tum in ratione rei, tum in ratione obiecti. 609.col. 1. & 2
Scientia nulla datur, cuius actus non sit certus & evidens: ubi obiter de certitudine & evidetia, quid & quotuplex sit. 610.2.d.e
Scientia totales habituales sunt reuera plures prorsus distinctæ ac separatæ. 613.1.c
Scientia practica & speculativa definitio. 614.1.c
Scientia differentia essentialis non est ratio practici & speculativi. ibid.2.d.e
Scientia subalternans quid sit, & quid subalternata. 615.1.e. & seq.
Scientia speculativa quid sit. 13.2.a
Practica quid. ibid.b
Scientia alia perfecta, alia imperfecta. 14.2.c
Scientia definitio. 75.2.d
Eius diuisio. ibid.
Scientia actualis quid sit. ibid.e
Scientia de nouo acquiruntur, nec sunt solum reminiscetia: ubi affertur error Platonius, & refutatur. 76.1.d.e. & seq.
Scientia vera aliquarum rerum datur, omnium tamen nullus vnquam habuit, saltem naturæ viribus. 77. & seq. 1.2.a.b.c
Sensus internus vnicus duntaxat est in eodem animali. 486.1.e
Sensus communes animalium specie diuersorum, specie differunt inter se. 487.1.c
Sensus internus percipit omnia obiecta sensuum externorum præsentia & absentia. 489.2.b
Sensus internus multa percipit, quæ nullus exterius attingit. 490.1.b.c
R.P. de Rhodis curs. Philosoph.

Sensus internus apprehendere potest aliquid futurum, saltem in actu exercito, & negationes materialiter sumptas. ibid.c.e
Sensu interno cognoscuntur obiecta omnia, & sensationes omnes sensuum externorum. ibid.2.c
Sensus internus an possit percipere suas sensationes. 491.1.a
Sensus internus eget speciebus impressis ad recordationem præteritorum, & primam etiam eorum cognitionem. ibid.2.c
Sensus internus hominis nec componit, nec discunt, etiam circa singularia. 494.1.c
Sensus internus in animalibus præter quinque sensus externos admittendus. 485.2.c
Sensus internus in omnibus est animalibus. 486.1.a
Sensus externus nec in actu signato, nec in actu exercito potest percipere suam sensationem. 458.2.c
Sensus externus non potest ferri in rem absentem; potest tamen percipere diuinitus obiectum absens. 459.1.a
Sensus nunquam errat positis debitis conditionibus; errat tamen sæpius circa particulares rationes obiecti. ibid.2.b
Sensus dupliciter tum circa sensibile commune, tum circa proprium errat. 460.1.a
Super hoc experientia varia. ibid.1. & 2
Sensus externi in omnibus perfectis animalibus tantum sunt quinque. 461.1.c
Sensus vnuersum perfectiores sunt in homine, quam in aliis animalibus; licet homo ab aliquibus in aliquo particulari sensu superetur. 462.1.c
Sidera valde æquabiliter mouentur, licet pari rapiditate non ferantur. 293.2.c
Siderum motus non est à propria forma. 290. & seq.
Sidera singula quatuor habent motus æquiuenter distincti; sed realiter vnum tantum habent. 291.2.a
Siderum lux non est forma substantialis illorum, nec diuersæ speciei in diuersis astris. 284.2.a
Sidera omnia, tum errantia, tum fixa, nullam habent lucem propriam. ibid.2.b
Vide in verb. *Stelle*.
Signum definitur. 43.2.a
Eius diuisio. ibid.c
Signi ratio quid sit. ibid.d
Similitudo factuæ cum parentibus triplex; & unde oriatur. 447.1.c
Similitudinis causæ secundum sexum. ibid.2.c
Similitudinis filiorum cum parentibus causæ quæ. 448.1.b
Simplicitas quanam virtus sit, & quomodo contra eam peccetur tum per excessum, tum per defectum. 591.2.d
Similitudo tres modi. 42.1.b
Sitis quid sit: vide in verb. *Fames*.
Sobrietas virtus specialis est omnibus necessaria; eique vitium oppositum ebrietas est. 584.1.d.e
Solis motus quotuplex. 294.2.c
Solis motus diurnus & annuus. 295.1.c.d
Sol causa præcipua meteororum. 372.1.c
Sol an virtute magnetica vapores sursum trahat. ibid.1.c
Solis magnitudo designatur. 287.1.c
Solis distantia à terra quæ. ibid.1.d
Solares maculæ unde oriuntur. 287.1.c
Solares faculæ in meridie quæ. 288.1.b
Solis eclipis quomodo contingat. ibid.c
Sol & omnia astra mouentur; terra verò immota stat. 289.2.b
Somni existentia & definitio. 496.1.c.d
Qq 2 Somnio

Index Rerum

Somniorum quatuor præcipua genera in homine.
 ibid. 1.e
Somni definitio, & quomodo fiat. 496.2.c
 a Somno quomodo exciteretur animal. 497.1.a
 Somni causæ variæ; & quæ finalis. ibid. b.c.d
 Sonus semper exigit tria corpora, & quomodo de-
 finiatur. 475.1.e. & 2.a.b
 Sonus in quo corpore subiectetur. 476.1.a.b
 Sonus quilibet necessariò producitur successivè: &
 incipit extrinsecè. 476.2.c
 Sonus est ens permanens aliquo tempore. ibid. d
 Sonus non solum in igne, sed etiam in aqua & aëre
 potest propagari. 477.1.d
 Soni propagatio vsque ad auditum quomodo forme-
 tur. ibid. 2.b
 Sonus realis nec semper, nec necessariò peruenit
 vsque ad auditum. ibid. d
 Sonus semel realiter productus producit sui species
 vsque ad aurem. 478.1.d
 Soni species quomodo producantur. ibid. e
 Soni variæ diuisiones. 479.1.a
Spatium imaginariū est aliquid vere reale extra cœ-
 los infinite diffusum, sed non est aliquid actuale
 distinctum ab ipso Deo. 219.1.c
Spatium imaginariū non est capacitas recipiendi
 corpus. ibid. 2.c
Speciei definitio ut est prædicabilis, & ut est subiici-
 bilis. 29.1.a.c
 Species ut subiicibilis an sit vniuersalis. 29.2.a
 Speciei ut subiicibilis diuisio in subalternam & in-
 firmam. ibid. d
 Species sensus interni, siue ad primam eius cogni-
 tionem, siue ad recordationem producuntur ab
 ipsa externa sensatione. 492.1.d
 Species impressæ obiectorum non videntur, sed sola
 obiecta ab illis representata. 468.2.d
 Species impressæ præter præsentiam obiecti requi-
 runt in odoratu, gustu, & tactu. 485.1.b.c.d.e
 Species intelligibiles à quo producantur. 512.1.c
 Species nulla datur sine propria differentia. 34.1.a
 Species intentionales admittendæ, tum ad sensatio-
 nem, tum ad intellectionem. 449.1.e
 Super hoc variæ instantiæ & experientiæ afferuntur,
 & explicantur. 450.1. & 2
 Species intentionales substantiæ sunt, & acciden-
 tia. 451.1.d
 Earum definitio. ibid. 2.c
 Species impressæ non est similitudo realis aut forma-
 lis, sed virtualis tantum & effectiua. 451.1.b
 Species impressæ effectiue concurrunt simul cum po-
 tentiis ad eliciendam cognitionem. 452.1.d
 Specierum concursus ad cognitionem sensibilis com-
 munitis, & proprii, qualis. 452. & 453.1. & 2
 Species omnes materiales sunt diuisibiles in essendo.
 454.1.d
 Species productæ ab obiectis heterogeneis sunt diui-
 sibiles in representando. ibid.
 Species impressæ sensuum externorum immediatè
 producuntur à solo obiecto. 455.2.c
 Sub variis conditionibus intenduntur, & remittun-
 tur. 456.1.a
Spei definitio & formale obiectum. 569.2.c. & seq.
 Spes quomodo distinguatur ab aliis actibus volunta-
 tis. 570.1.a
 Spei causæ & effectus. ibid. b.c
Spiritus vitalium existentia & necessitas; & quo-
 modo elaborantur. 459.2.b
 Eorum quidditas & diuisio. ibid. 2.c.d
 Spiritus vitalis generatur in sinistro cordis specu.
 440.1.a
 Spiritus an sint in omnibus mixtis, sicut sunt in vi-

uentibus.
Stella cur interdiu non videantur. ibid. 1.b. & seqq.
 Stellarum scintillatio quid sit, & unde causetur. 284.1.d
 1. b
 Stellarum fixarum numerus designatur, licet infinitus
 videatur. 286.1.c
 Stellarum diuisio astronomica in sex classes. ibid. 2.a
Sternutatio quid sit, & quomodo fiat. 483.2.d
Studiositas virtus est specialis, partim temperantia
 annexa, partim fortitudini. 591.2.a
 Studiositatis munus, & opposita ei vita. ibid.
Substantia quælibet spiritualis est necessariò intelli-
 gens. 508.1.b.c
 Substantia definitur. 39.2.e
 Substantia alia prima, alia secunda. 40.1.a
 Substantiæ spirituales diuisibiles an dari possint. 41.
 1.a. & seqq.
 Substantia inanimata, simplex aut composita mul-
 tum exigit terminum magnitudinis, aut parua-
 tis. 446.1.d.e
 Substantiæ conceptus & propria ratio, prout ab ac-
 cidente distinguitur, quænam. 671.1.e
 Substantiæ sex proprietates à Philosopho numeran-
 tur. 681.1.c
 Substantia prædicamentalis quid sit. ibid. 2.b
 Substantiæ diuisio in primam & secundam, est diui-
 sio subiecti in duo accidentia; & quodnam sit ot-
 tum in hac diuisione. ibid. 2.c.d.e
Subsistentia necessariò aliquid superaddit naturæ sin-
 gulari. 673.1.a
 Subsistentia non addit naturæ solum negationem, sed
 veram entitatem modalem realiter ab ea distin-
 ctam. ibid. 1.d.e
 Subsistentiæ formalis effectus qualis sit. 674.1.b
 Subsistentia est modus superadditus naturæ, non au-
 tem entitas realiter distincta. ibid. 1.a
 Subsistentiæ duæ partiales sunt in composito huma-
 no, altera in corpore, altera in anima. 675.1.e
 Subsistentiæ causa productiua quænam. 676.2.b
Superbia vitium est principale, humilitati opposi-
 tum; & quomodo à Sancto Thoma definitur.
 589.2.c
 Superbiæ quidditas, & quàm graue peccatum sit.
 590.1.d.e
 Superbiæ gradus quinam, & quænam vitia ei ad-
 iuncta. ibid. 2.c.d.e
Supernaturale per modum termini quodam propo-
 dicatur. 122.1.b
 de *Syllogismo* categorico, axiomata varia. 74.1.c
 de Expositorio. ibid. 2.b.c.d
 Syllogismus expositivus quid sit. ibid.
 quid hypotheticus, eiusque axiomata. ibid. 2.d.e
 Exponibilis quid, & eius axiomata. 75.1.a
 Syllogismus ex obliquis quis sit, eiusque varia axi-
 omata. 75.1.c.d.e
 Syllogismus, vel demonstratio non est obiectum to-
 tale Logicæ. 614.1.a
 Syllogismus solus verus discursus. ibid. d
 Syllogismi definitio. ibid.
 Eius materia remota. 615.1.d
 Syllogismi vera & tota essentia. 616.1.d
 Syllogismus quando sit simplex qualitas, & quando
 triplex operatio. 617.1.d
 Syllogismi principia intrinseca quæ.
Symphylia quid sit, & varia eius opera mirabilia.
 126.1.b
 Symphylicus pulvis, diabolicus. ibid. 2.b

Notabilium.

T

Tactus obiectum proprium quodnam. 484.1.c
Tactionis dolorifica quodnam sit obiectum. ibid.d.e.
Tactus solum sentit qualitates quæ sunt extra organum, dum illæ superant eas quæ sunt in organo. 484.2.b.c.
Tarditas motus definitur. 245.2.b
Tarditas in motu unde oriatur. ibid.2.d.e
Experientia variæ circa hoc. 246.1.a.b.c.d.e
Temperamentum mixti an sit qualitas à quatuor primis distincta. 369.2.c
Temperamenti mixti multiplex diuisio. 370.1.a
Temperamentum optimum & aptius ad discendas litteras. ibid.2.a
Temperantia virtus est ab aliis distincta. 580.1.e
Eius definitio. ibid.& seq.
Eius obiectum materiale & formale quodnam. 580.2.b.& seqq.& 581.1.c.d.
Temperantia tres proprietates. 581.1.e
Temperantia virtus est minus nobilis quam alia virtutes morales. ibid.
Temperantia actus proprius, partes integrales, & potentiales. 581.2.c.d.e.& 582.2.a.& seqq.
Temperantia opposita vitia quænam. 582.1.e.& 2.a.& seqq.
Temperantia partes subiectiæ & actus proprii. 583.1.b.& seqq.
Temporis definitio Aristotelica. 237.2.c
in Tempore tria præcipua consideranda. ibid.2.d
Temporis essentia in quo sita. ibid.2.e
Tempus an vnicum, an multiplex. 138.1.a
Tempus est mensura motuum. ibid.b
Tempus est vnum ens reale, non permanenter existens, sed successiue continuè, ex partibus diuisibilibus realiter distinctis, sine vllis instantibus indiuisibilibus, vel continuantibus vel terminantibus. 238.1.c.& 2.a
Tempus secundum se totum, & secundum suas partes habet realem præsentiam, non permanentem, sed fluentem. 239.1.c
Terram non moueri multis rationibus statuitur, contra quorundam nouum inuentum. 289.2.b.& 290.1.a.& seqq.
Traduntur ad hoc experientia. 290.1.c
Terra naturaliter est sicca & frigida. 366.2.c
Terra enomia. 317.2.e
Terra est in centro mundi. 318.1.b
Vide in verb. *Aqua*.
Terra non habet idem centrum magnitudinis, & grauitatis. ibid.
Terra mouetur motu trepidationis. 319.2.e
Terra amplitudo, circulus, diameter, circumferentia & ambitus describuntur. 319.2.a.b.c
Terra diuisio in zonas & clymata. ibid.d.e
Terra cum firmamento comparata quomodo à mathematicis dicatur punctum. 320.1.e
Terra stabilitas unde causetur. ibid.2.b
Terramotus quid sit. 398.2.e
Terramotuum tres præcipue causæ. 399.1.b
Terramotus futuri præfagia. ibid.e
Tres eius species, & varij effectus. 399.2.c.d
Terramotus rari in locis valde calidis, & valde frigidis. 400.1.c
Terramotuum magnitudo, tempus & duratio. ibid.1.e.& 2.a.
Timor quid sit, & in quo distinguatur ab odio, fuga & tristitia. 570.2.d
Timoris generica diuisio, & quomodo diuidatur

apud christianos. 571.1.a.b
Timoris causæ, effectus & remedia. 571.1.& 2
Tonitruorum variæ species. 377.1.c
Tonitruorum varij effectus. 378.1.b
Tonitruum quid sit. 376.1.d
de Tonitruo variæ veterum sententiæ. ibid.2.c
Tonitruum cur sereno aliquando cælo edatur. ibid.2.d.
Totum aliud actuale, aliud potentiale; & quid sint. 26.1.c
Totum actuale aliud essentiale, aliud integrale. ibid.d.
Tristitia species septem; & nociui effectus plures. 568.2.c.& c.
Tristitiæ leniendæ remedia plurima. 569.1.c

V

In **Vacuo** quomodo fieri possit motus localis. 233.2.b.c.
in Vacuo nec grauiæ descenderent, nec ascenderent leuia, si daretur intra cælum. 233.2.d
Vacuum intra cælos in rerum natura nullum datur. 230.2.e.
Vacuum aut vacuolum prorsus est impossibile. 231.1.b.
Variæ & curiosæ circa hoc experientia. ibid.2.a.& seqq.
Vacuum sine dubio virtute diuina effici potest. 232.2.c.
Vacuum quadrupliciter impeditur. 232.2.c
Vapor & exhalatio quid sint. 371.1.d
Vapor & exhalatio quomodo differant ab elementis à quibus educuntur. ibid.1.e.& 2.a
Vapor & exhalatio non ex aquea solum substantia educitur, sed etiam ex terrea. ibid.2.b
Vbicatio permanens est pura connotatio, quæ dicit in recto rem locatam, locum autem in obliquo. 221.1.e.
Vbicatio non est aliquid distinctum à re locata. 222.1.b.
Vbi fluens distinctum ab entitate motus localis nullum datur. 223.1.e
Vbicatione distincta res nulla carere potest, etiam diuinitus. 224.2.c
Velocitas motus siderum valde admirabilis describitur. 293.2.c
Vide in verb. *Motus*.
Velocitas motus definitur. 245.1.b
Velocitas motus non est aliquid distinctum ab entitate motus. ibid.c
Velocitas & tarditas motus unde oriuntur. ibid.d.e
Varia exempla. 246.1.a.b.c.d
Velocitas motus recti aut circularis in quo attendenda. ibid.2.c
Venera quædam interdum nonnullis sunt alimenta. 434.1.c.d.
Veneris planetæ situs secundum veteres Astronomos. 288.2.c.
Veneris magnitudo. 289.1.b
Ventorum primaria materia quæ. 383.2.b
Ventorum causa formalis. ibid.2.c
Ventorum non vna est tantum causa, sed multiplex. 384.2.c
Venti cardinales & principes quatuor. 385.2.c
Venti varij præter cardinales. ibid.2.e
Venti etia quinam. 386.1.a
Venti omnes ex natura sua sunt frigidi. ibid.1.e
Venti quinam humidi, quinam sicci. ibid.1.e
Venti septentrionales in tota fere Europa sunt frigidi & sicci. ibid.1.e
Venti

Index Rerum

Venti meridionales vulgò calidi sunt & humentes. 386.2.a.
 Venti orientales non semper calidi sunt & ficci. ibid.b.c.
 Verbum quid sit. 46.1.c
 Verbum aliud substantium, aliud adiectiuum. ibid.d.
 Verbum est, in propositionibus aeternæ veritatis significat omne tempus. ibid.
 Verbum mentis quid sit; & quare dicatur imago & similitudo obiecti; & alia de illo. 512.1.d. & 513.1.a. & seqq.
 Verbum mentis à Deo solo productum in intellectu nullo modo faceret intellectum intelligentem. 425.1.c.
 Veritas determinata futurorum libertati humanæ non obest. 61.1.b
 Veritas transcendentalis non est quid extrinsecum enti, sed intrinseca eius cognoscibilitas. 667.2.b.
 Veritas formalis quid sit. 52.1.a
 Veritatis nomine quid intelligatur. ibid.1.b
 Veritas cognitionis quid sit. ibid.2.a
 Veritas cognitionis non est relatio rationis, nec accedens absolutum, nec relatio categorica, nec denominatio extrinseca. ibid.b. & seqq.
 Veritas non est relatio essentialis. 53.1.a
 Veritas quando possit separari ab actu vero, & quando non. ibid.2.d.e
 Veritas & falsitas adest in secunda mentis operatione. 54.2.b
 Veritas in prima mentis operatione an reperitur. ibid.
 Veritas alia complexa, alia incomplexa. ibid.e
 Vnitas transcendentalis quid sit. 639.1.d
 Vnitas non est quid realiter distinctum ab ente. ibid.1.c.
 Vnitas enti superaddit tantum negationem. ibid.2.d.e.
 Vnitas ab aliquibus censetur positua, multitudo autem negatiua. 640.1.b & seqq.
 Vnitas in recto includit ipsum ens, in obliquo negationem; & quænam sit. 641.2.b. & 642.1.b
 Vnitas numerica propriè sumpta quid sit. 643.1.a
 Vnitas numerica necessariò est positua differentia, superaddita naturæ specificæ, & ab ea ratione tantum distincta. ibid.1.c. & seqq.
 Vnitas formalis quid sit, & quomodo distinguatur ab vnitate numerica & vniuersali. 645.1.b.c.d.e
 Vnitas vniuersalium propria quid sit, & quomodo distinguatur à formali, & numerica. 646.2.d.e. & 647.1.a.b.
 Vnitas alia numerica, alia specifica in eadem natura. 650.2.d
 Violenti recta definitio. 122.1.b
 Violentum quod causa est inuoluntarij, quid sit. 550.2.c.
 Viri fortis proprietates, Vide in verb. *Fortitudo*.
 Virtus locomotiuæ grauium & leuium quænam. 233.1.c.
 Virtutes, seu habitus intellectus quinque ex Philosopho. 10.2.a
 Virtus innominata apud Philosophum quænam. 576.2.c.
 Virtutis encomia. 546.1.b.c
 Virtus omnis moralis est habitus, & qualitas acquisita per actus. ibid.2.b.c
 Virtutis cuiuslibet obiectum est aliqua mediocritas, & medium inter excessum & defectum. 547.1.d
 Virtutis in genere definitio. ibid.2.e
 Virtutis moralis etiam. 548.1.a

Virtutis vniuersalissimæ sumptæ diuisio. ibid.1.a
 Virtutis moralis duplex acceptio. ibid.2.c
 Virtutis moralis diuisio in quatuor Cardinales. 548.2.d.e. & seq. Diuisio Aristotelica. 549.1.c.d
 Virtutes circa actiones, & circa passionem quantum. 549.2.c.d.
 Virtutum moralium quinque proprietates & consuetudines. 550.1.c.
 Visionis extramissio variis modis fit. 469.2.c
 Visio fit per intuitusceptionem, non per extramissionem. 470.1.b
 Visio in oculo quomodo fiat. ibid.1.b
 Visus potentia organum quale sit, & tota oculi fabrica describitur. 471.2.a. & seqq.
 Visio fit in sola tunica retina, contra alias opinioniones. 473.1.c. & seqq.
 Vita ratio latius patet quàm nomen animæ. 402.1.d.
 Vita communis Deo & creaturis verus conceptus. 403.2.a.
 Vita genus duplex. 405.1.c
 Vita definitio. 443.1.c
 Vita longioris causæ aliæ externæ, aliæ internæ. ibid.d.
 Eiusdem signa. ibid.e
 Vita humana maximè iuuatur cognitione vltimi finis. 532.1.b
 Viuentia maximè longæua quæ. 444.1.a
 Viuentia in statu naturalis dispositionis terminantur intrinsecè, tum quoad magnitudinem, tum quoad paruitatem. 445.2.c.d
 Viuere quid significet, difficilè explicatur; & variæ afferuntur sententiæ. 402.2.a. & seqq.
 Viuere prout conuenit omnibus rebus creatis quid sit. 403.1.d
 Vnbra in regionibus meridionalibus cur intensiores. 337.2.c.
 Vngues cur inanimati. 431.2.d
 Vide in verb. *Capilli*.
 Vnio hominis cum summo bono multiplex. 539.1.c
 Vnio partium continui qualis. 203.2.c
 Vniones diuisibiles modaliter distinctæ à partibus continui vniunt eas. 204.1.a
 Vnio totalis vnica in toto continuo adest diffusa per totum. ibid.1.c
 Vnio realiter distincta à materia & forma datur in composito physico. 113.2.d
 Vnio in composito non est solum connotatio. 114.1.b.
 Vnio materiæ & formæ est modus substantialis distinctus. 115.2.a
 Vnio in composito physico duplex admittenda. 117.1.c.
 ad Vniuersale efficiendum non requiritur comparatio naturæ cum inferioribus, sed sola abstractio sufficit. 658.2.d. & seqq.
 Vniuersale formaliter sumptum est omnino ens reale, neque in eo efficiendo necessarium est fieri ens rationis. 660.1.c. & seqq.
 Vniuersalis prædicabilitas quid sit. 661.2.a
 Vniuersale quodlibet necessariò est prædicabile de multis quoad naturam vniuersalitatis substantiam. ibid.1.c
 non quoad vniuersalitatem. 21.2.b
 Vniuersalis definitio. ibid.e
 Eorum imago. ibid.
 Vniuersale fit per intellectum. 22.1.c
 Vniuersalia nec plura, nec pauciora sunt quàm quinque. 24.1.a
 Vniuersalis diuisio in quinque species vt genus vniuersale vocum ad illas. Vniuersale

Notabilium.

- Vniuersale an possit copulatiuè prædicari. 27.1.a
 Vniuersale communiter sumptum quid sit. 645.
 2.d.
 Vniuersalis variae diuisiones. ibid.e. & seqq.
 Vniuersalis materiale quodnam. 646.1.d
 Vniuersale quomodo dicatur vnum, & simul aptum
 inesse multis. 647.2.b
 Vniuersale in essendo separatum ab omnibus singu-
 laribus nullum datur à parte rei. 649.2.d
 Vniuersale fit per operationem intellectus quæ est
 abstractio ab omnibus singularibus. 655.1.e
 Vniuersale fit per abstractionem obiectiuam, non
 per formalem. 657.1.b.c
 Vniuersalitas alia est actualis, alia fundamentalis,
 & in potentia tantum. 650.1.e
 Vniuersalitas tota necessariò destruitur, quoties vni-
 uersale prædicatur actu de singularibus, aut mi-
 nus communibus. 662.2.e
 Voluntarium à Philosopho definitur. 551.2.c
 Voluntarij diuisio multiplex. 552.1.e
 Voluntas sola in homine libera est. 69.1.a
 Voluntas quomodo violentiam pati possit. 550.
 2.c.
 Voluntas nulla sine præuia cognitione actum vllum
 elicit. 517.1.e
 Voluntatis definitio. 518.1.c
- Voluntatis obiectum quodnam quoad actus profe-
 quutiuos; quodnam quoad auersatiuos. ibid.2.
 c.d.e.
 Voluntatis actus quid sit; & quæ ad eum efficien-
 dum concurrant. 519.1.a. & seqq.
 Voces solæ expressiue conceptuum non sunt pars
 materialis obiecti proximi & directi Logica. 4.
 2.a.
 Vox humana quomodo formetur. 480.1.e
 Vox in quo differat à loquutione. 479.1.c
 Vide in verb. *Loquutio*.
 Voces an significant ad placitum. 44.2.c
 Voces immediatè significant conceptus obiectiuos.
 44.2.d.
 Voces substituuntur pro conceptibus formalibus.
 45.1.a.
 Vox vt significet, quid requiratur tam ex parte au-
 dientis, quàm loquentis. ibid.1.e
 Vox an possit perfectiùs significare loquenti, quàm
 audienti. 45.2.c

Z

Z *Ephirus* humidus est & modicè calens, om-
 nium ventorum maximè blandus, qui vere
 nouo flare consuevit. 386.2.c.d

Societatis I&N
Facultatis Philosophicae Paderbornæ
1676. 7o Maij

FINIS.

DEUTSCHES

Handwritten text, likely a library stamp or note, partially legible and mirrored.